

arxiu del
centre excursionista
de terrassa

quarta època - gener / juny 1986 N°s 45-46

SUMARI:

De Terrassa i del Vallès.

Una perspectiva sobre la trajectòria històrica i el moment actual dels estudis de toponímia a Catalunya (I). Per Joan Tort i Donada.

Itineraris botànics de Sant Llorenç del Munt. Per la Secció de Ciències Naturals.

Roca Salvatge: Via Malson Infernal. Per Josep Puig. Il·lustració de Jordi Turull.

Huascaran Sud (6.768 m.): el nostre primer 6000. Per Kiko Zamora.

Els petits avencs de la nostra muntanya (XVIII). Per Xavier Badiella i Albert Buil.

Recull d'excursions. Per Josep Àlvarez i Francesc J. Suárez.

Llista de socis a qui s'ha concedit la medalla de més de 50 i 25 anys d'antiguitat al Centre.

CRÒNICA: Actes i conferències. Festivitat de Sant Bernat de Menthon. XVII Renovació de la Flama de la Llengua Catalana. 50 Marxa Excursionista de Regularitat de Catalunya. XXI Cursa d'Esquí de muntanya, Núria-Puigmal-Núria. II Marxa Popular del C.E.T. 55 Diada de Germanor.

Biblioteca: Obres ingressades per donatiu, adquisició, subscripció i intercanvi. Publicacions del C.E.T. Ampliació de la Biblioteca.

Secció de Ciències Naturals. Assemblea Anual i activitats primer semestre.

Secció Infantil. Sortida a l'estiu i Fi de Curs a Viladoms.

Secció d'Esquí: Memòria del curs 1985/86.

Secció de Fotografia: IV Concurs social de diapositives.

Secció d'Alta Muntanya: Col·lectives d'Esquí de Muntanya.

Necrològiques: Josep Mata de la Barata i Samaranch. Joan-Antoni Pont. Lluís Mimó i Espinal.

FOTO PORTADA: Masia del Rossinyol. - Fotografia de Francesc Santamaria.

FOTO CONTRAPORTADA: Per terres de Castella (rodalia de Sòria). - Fotografia de Francesc Santamaria.

arxíu del centre excursionista de terrassa

Adherit a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

Federació Catalana d'Esquí

Federació Catalana d'Espeleologia

Institució Catalana d'Història Natural

QUARTA ÈPOCA - GENER/JUNY 1986 N.ºS 45 - 46

DE TERRASSA I DEL VALLÈS

Enguany comença a tenir un ampli ressò la discussió del document sobre l'Ordenació Territorial de Catalunya, que, com tothom sap, culminarà amb l'aprovació d'una llei que instituirà oficialment les comarques com a nou nivell administratiu.

L'actual debat té lloc cinquanta-cinc anys després del primer, conegut amb el nom de "Debat de la Divisió Territorial de Catalunya", en el qual participaren personatges com Pau Vila i Josep Iglésies, particularment vinculats, al món excursionista, i culminà amb la redacció d'un projecte de divisió de Catalunya en trenta-vuit comarques, el qual tingué vigència en el període 1936-39.

És ara, doncs, un moment especialment oportú per a fer una petita reflexió sobre el particular; concretament, sobre un aspecte concret: la capitalitat del Vallès Occidental. Sobre aquesta qüestió hi ha hagut una tendència generalitzada, en els darrers anys — i de la qual s'han fet ressò els diversos mitjans de comunicació locals — a parlar de la discriminació de què va ser objecte la nostra ciutat en no ser reconeguda com a capital comarcal, a benefici de la ciutat veïna, Sabadell. I sovint s'ha atribuït la responsabilitat directa d'aquesta pretesa discriminació als membres de la Ponència de 1932, i més concretament a Pau Vila.

Feta l'anterior introducció, i de cara a evitar nous equívocs, volem subratllar tres punts sobre els quals no sempre s'ha insistit prou:

- Primer: La capital del Vallès Occidental no és ni Sabadell ni Terrassa, perquè l'organització comarcal va ser derogada el 1939 i no tornarà a ser oficialment vigent fins que s'aprovi la Llei d'Ordenació Territorial, actualment en discussió.

• Segon: En el període 1936-39, Sabadell va ser la capital de la comarca del Vallès Occidental. Això és innegable, per tal com respongué una voluntat política. Però també és innegable que la Ponència que va fer el projecte de divisió en comarques (i que, com a tal, tenia un caràcter essencialment tècnic i no polític) va deixar ben aclarida la seva postura sobre la capitalitat del Vallès Occidental i va proposar que aquesta fos compartida entre Sabadell i Terrassa, i no pas concentrada de forma particular en una de les dues ciutats. Però ja sabem que les decisions finals les adopten els polítics, i no els tècnics...

• Tercer: Pau Vila, geògraf eminent i poc suspecte de partidismes localistes, nascut a Sabadell però resident, també, durant uns anys a Terrassa (detall poc conegut de la seva biografia), que dedicà diversos estudis a l'anàlisi geogràfica d'ambdues ciutats, mai no va proposar Sabadell com a capital del Vallès Occidental. Ni Terrassa. En l'estudi-proposta que va fer, a títol personal, sobre la qüestió comarcal a Catalunya (i que fou anterior a la creació de la Ponència), la seva alternativa era clara i explícita: Sant Cugat del Vallès. I si algú vol constatar-ho, només cal que repassi la seva obra escrita.

Una pregunta, per acabar: ¿primaran els criteris tècnics sobre els polítics en la propera organització territorial de Catalunya? Seria de desitjar-ho. En tot cas, el temps ens ho aclarirà.

UNA PERSPECTIVA SOBRE LA TRAJECTÒRIA HISTÒRICA I EL MOMENT ACTUAL DELS ESTUDIS DE TOPONÍMIA A CATALUNYA (I)

Per Joan TORT i DONADA

INTRODUCCIÓ

Al llarg del present treball passem revista, d'una manera sumària i partint dels punts de referència més significatius, a l'evolució general dels estudis de toponímia a Catalunya, des del darrer quart del segle passat — època en què podem començar a parlar d'una sistematització d'aquests estudis— fins als nostres dies.

L'esmentada evolució la contemplem en un doble vessant: per una banda prenent la toponímia, en si, com a matèria d'estudi autònoma; per altra banda, situant-la en el context més precís de la cartografia. Els dos vessants ens remetent, en última instància, a un mateix denominador d'origen: el moviment excursionista. Constatem que és així en la mesura que una bona part de les persones que s'han dedicat a aquests estudis procedien del món excursionista, i també en la mesura que hi ha una afinitat temàtica; en aquest sentit l'interès pels noms de lloc cal entendre'l com a indissociable de l'interès per l'estudi de les ciències naturals i humanes aplicades al territori de Catalunya, el qual es troba en la base del sorgiment de l'excursionisme al nostre país.

FITES HISTÒRIQUES EN ELS ESTUDIS DE TOPONÍMIA A CATALUNYA

L'interès per l'estudi i la recopilació dels noms de lloc de les terres catalanes ha anat lligat, des d'un primer moment, a la desclosa de l'excursionisme com a moviment d'ampli ressò cultural. Si prenem el 1876 com a data de referència per a situar els inicis d'aquest moviment —i no és una data presa a l'atzar, sinó que es tracta de l'any de la fundació de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, entitat peonera de l'excursionisme—, haurem de considerar que l'obra d'Artur Osona, **Excursió a la muntanya de Montseny**, apareguda l'any 1879, constitueix la primera fita bibliogràfica sobre la matèria que ens ocupa; una fita que tot i no consistir específicament en un estudi toponímic, és significativa en el sentit que, com a guia de muntanya, posa un èmfasi particular en els topònims de la zona a què es refereix.

L'any 1880, l'Associació d'Excursions Catalana publica **Un estudi de toponomàstica catalana**, obra de Salvador Sanpere i Miquel que, a diferència de l'anterior, ja té un caràcter pròpiament especialitzat i que, d'alguna manera, és el punt d'arrencada dels estudis i monografies sobre toponomàstica que posteriorment s'han anat desenvolupant. I és encara als inicis d'aquest camí, concretament l'any 1899, quan apareix una obra cabdal i de referència obligada, l'autor de la qual és Josep Balari i Jovany: **Orígenes històrics de Catalunya**. Es tracta bàsicament d'una anàlisi dels documents que pertanyen a l'època comtal de Catalunya (segle IX a XII), amb vista a establir l'etimologia i el significat dels topònims que contenen. L'obra és especialment destacable per la seva sòlida concepció, mitjançant la qual l'autor

traçà unes línies metodològiques directius per a l'estudi de la toponomàstica catalana.

Una altra fita indefugible en la nostra ressenya és la creació de l'Oficina de Toponímia de l'Institut d'Estudis Catalans, l'any 1921. La dita Oficina, vinculada inicialment a Josep M. de Casacuberta i més tard a Joan Coromines, emprengué un ampli programa de recerca toponímica, consistent en la realització d'enquestes per a l'arreglada de noms de lloc, la recollida de materials gràfics, el buidat de la toponímia de texts antics, plànols, cadastres, etc. La tasca portada a terme serviria de base, més endavant, per a la iniciació del monumental **Onomasticon Cataloniae**, al qual després farem referència.

L'any 1936 la Societat Catalana de Geografia publica l'opuscle **Per a recull dels noms de lloc de Catalunya**, text que aplega unes normes bàsiques per a la notació fonètica dels topònims juntament amb unes instruccions generals sobre la recollida dels noms.

La guerra civil suposarà un col·lapse de totes les iniciatives posades en marxa —en alguns casos prosseguiran, de manera molt fragmentària, a l'estranger—, que fins als anys cinquanta no tindran una resposta incipient. En concret, l'any 1953 la Societat Catalana de Geografia publica els reculls de noms de lloc relatius al terme de la Riba i al terme de Sant Pere de Riudebitlles, confeccionats per Josep Iglésies i Cristòfor Cardús, respectivament; en el primer recull s'hi afegeix com a apèndix l'opuscle d'instruccions publicat l'any 1936, amb la finalitat de potenciar la seva difusió. L'any 1955, la Societat Catalana de Geografia, novament, crea el premi "Eduard Brossa", dedicat específicament a promoure la recollida de noms de lloc dels termes municipals dels Països Catalans, que gaudeix d'una relativa continuïtat fins a l'any 1975, en què es transforma en una convocatòria destinada a monografies comarcals.

També fou al llarg de la dècada dels 50, concretament a partir de 1952, que Joan Coromines reprengué intensivament les recerques de camp per a l'**Onomasticon Cataloniae**. Resumidament direm que aquesta obra és concebuda, tal com assenyala el mateix autor, com a un recull d'onomàstica destinat a enregistrar i establir l'etimologia de tots els noms de persona antics i moderns emprats en el domini lingüístic del català (afectant, per tant, Catalunya, Rosselló, València, Balears, franja oriental d'Aragó) així com tots els noms de lloc, desapareguts o vigents, situats en els territoris al·ludits; noms de lloc en la més àmplia accepció de l'expressió: noms de poblacions, noms de cursos o masses d'aigua, noms d'accidents orogràfics, de cases isolades, coves, fonts, arbres, etc.. S'afegeix al domini del català la meitat septentrional de la zona aragonesa de la província d'Osca —zona que suposa el lligam entre el domini del català i el domini del basc. L'**Onomasticon** es va iniciar, de fet, l'any 1931, tot i recollint materials aplegats des de 1925; el període comprès entre 1931 i 1939 fou d'intensa activitat. A partir de l'any 1939 Coromines hi treballà des de l'exili, a nivell documental, i a partir de 1952, com ja hem assenyalat, prosseguí a nivell de treball de camp. Actualment l'obra està enllestida pel que pertoca a les fitxes, i resta només d'iniciar la seva redacció.

Cal fer esment així mateix, dins la dècada dels cinquanta, d'unes altres iniciatives prou significatives. Per una part la iniciació de la recollida sistemàtica dels noms de lloc dels municipis del Camp de Tarragona, a càrrec de Ramon Amigó i Albert Manent —tasca que aviat començà a donar fruits positius—, i per altra part l'intent d'Antoni M. Badia i Margarit i Francesc Marsà de conferir el que anomenaren **Corpus de Toponímia Catalana**, empresa que no tindria continuïtat i que, d'alguna manera, convergia, quant als plantejaments, en l'**Onomasticon** del professor Coromines.

A partir dels anys 60 cal destacar la tasca portada a terme per E. Moreu-Rey, no tan sols com a estudiós de l'onomàstica sinó també com a impulsor de les trobades de persones

interessades en la matèria, trobades que acabaran propiciant la creació de la Societat d'Onomàstica, la qual mereix un comentari particular.

La Societat d'Onomàstica va ser fundada l'any 1980, i els seus objectius, enumerats a l'article segon dels estatuts, són en síntesi, els següents:

- Foment de l'inventari, l'estudi i la defensa dels noms propis del país.
- Coordinació de les activitats dels investigadors locals.
- Assessorament tècnic d'associacions o d'individus interessats.
- Establiment de relacions científiques amb societats o institucions similars.
- Organització de col·loquis i de conferències sobre el tema.
- Recull de documentació i establiment de bibliografia.
- Publicació d'un butlletí interior i, en el seu cas, de monografies especialitzades.

L'àmbit territorial de la Societat és l'àrea lingüística del català.

A finals de 1985, la Societat d'Onomàstica havia publicat vint-i-dos números del seu "Butlletí Interior", dels quals cal ponderar el seu alt nivell científic, mantingut sense fissures, així com també la seva regularitat d'aparició. Aquest mateix any se celebrà a València, el mes de març, el X Col·loqui General de la Societat, que suposava una nova fita en el llarg camí de la sensibilització a tots els nivells en temes d'onomàstica.

Remarcarem, per altra banda, que l'any 1978 l'Editorial Montblanc creà el premi "Josep Iglésies" sobre onomàstica catalana.

No podem donar per tancat el present apartat sense fer una referència, ni que sigui esquemàtica, als reculls toponímics de base municipal. Sens perjudici de dedicar un pròxim article a un examen particularitzat de la qüestió, avançarem que en aquests moments hi ha recollida de forma exhaustiva la toponímia de poc més d'una cinquantena de termes municipals de Catalunya. Aquesta xifra, tot i que respectable pel que significa de nombre global de topònims recollits i per l'esforç ingent que ha requerit d'una bona colla d'investigadors i d'estudiosos locals, és tanmateix ben poca cosa si la comparem amb el nombre total de municipis de Catalunya; la desproporció que en resulta marca ben explícitament la necessitat que hi ha d'emprendre, sense cap mena de demora, la realització de reculls toponímics d'aquest tipus —els únics que poden garantir, altrament, la supervivència del gran cabal de noms de lloc que encara ens ha pervingut.

ITINERARIS BOTÀNICS DE SANT LLORENÇ DEL MUNT I SERRA DE L'OBAC

Per la **Secció de Ciències Naturals**

PRESENTACIÓ

Molts de nosaltres en les nostres caminades i excursions per la muntanya de Sant Llorenç observem sovint arbres, arbusts i herbes. Alguns d'ells els coneixem, com ara l'alzina o el boix, però altres encara que els trobem amb freqüència ens són desconeguts.

Doncs bé, per tal de que això succeeixi el menys possible pretenem donar a conèixer les plantes que es puguin trobar amb més o menys abundància per la nostra muntanya.

Amb aquest propòsit hem elaborat un seguit d'itineraris que discorren pels principals indrets de Sant Llorenç, com el Camí dels Monjos, Castellsapera, Canal del Pi Tort, Sot de la Bóta, el Coll d'Eres, les Fogaroses i la Coma d'En Vila, entre altres.

La nomenclatura adoptada per a les diferents plantes és la que utilitza Masclans en el seu llibre: "Els noms de les plantes als Països Catalans", escollint normalment el nom vulgar geogràficament més difós per a cada espècie i fent constar també el nom científic al seu costat.

Aquests itineraris funcionen de la següent manera: primerament tenim un text que explica l'itinerari a recórrer i on es troben les diferents plantes i quines són; en segon lloc hi ha la fitxa de l'itinerari en la qual consten totes les plantes trobades, ordenades alfabèticament segons el seu nom comú o vulgar, figurant al costat en una altra columna el nom científic de l'espècie. Dintre del recorregut fet, distingim tres parts, consignades amb les lletres A, B i C i que corresponen a les parts inicial, mitjà i final de l'itinerari. A cadascuna d'aquestes parts una espècie vegetal pot ser molt abundant, poc abundant, o rara, i ho indicarem amb les lletres M, P, i R respectivament. En aquestes fitxes també assenyalarem quina és l'època de floració o de fructificació per a cadascuna de les espècies.

Aquests itineraris que ara iniciem aniran apareixent periòdicament a l'Arxiu del Centre. D'aquí estant volem fer també una crida a tots aquells interessats en el món de les plantes que vulguin col·laborar en la confecció i realització d'aquests itineraris.

ITINERARI I: CAVALL BERNAT - FONT DEL SAÜC

DESCRIPCIÓ

Sortim de la urbanització de Cavall Bernat dirigint-nos cap al coll que existeix entre el Cavall Bernat i el Cap de Mort, ambdós situats en la primera cinglera de la muntanya. La vegetació existent en aquest tros d'orientació solella és de tipus perennifoli. Entre els arbres predominen el pi blanc i les alzines. El sotabosc és format per: matabou, savines, càdec, estepa blanca, boix, gatoses, lligabosc mediterrani i rogeta, i ja en menys abundància trobem vidielles, romaní, farigola, pinzell, timó mascle, ajocaperdius, semprevives, olivarda i fenàs.

Arribant a aquest coll i seguint sempre el camí en direcció al nord, passem a una zona d'obaga en la que es poden trobar espècies ja anomenades i sobretot alzina. En el cantó de la paret, que ens queda a la dreta, s'hi ha trobat lligabosc mediterrani, arítjol, lloreret, galzeran,

vidiella, esparreguera, boix, heura, orella d'ós, corona de reina (aquestes dues darreres són plantes que es troben a la mateixa roca), dauradella, falzia roja, varietats de polipodi, i roldor.

Seguim ara un camí que s'enfila per entre roques i bosc per tal d'arribar al primer replà del massís. Trobem aquí espècies força comunes i d'altres no tant com l'aladern fals, els colitxos, crespínells varis, ginesta i gavarrera. Algunes roques es troben recobertes de líquens i petits polipodis. En unes clarianes dintre del bosc observem estepa blanca, estepa negra, savines, marcet i bastant bruc boal.

Sortint del bosc arribem a la cruïlla del camí dels Monjos amb el que mena a Can Pobla, agafem el primer que ens porta cap a la Mola i a la font del Saüc. En aquest trajecte trobem roures i pins pinyers així com un exemplar de server poc abans de la desviació del camí de la Font Soleia; referent a arbusts i herbes es troben ajocaperdius, botja peluda, espígol, lletera vera, lloreret, marxívol i en les parts més altes ginebrons i corners a més d'altres espècies ja citades.

Prop de la Font del Saüc es donen violes, esbarzers, lligabosc estrusc, arç blanc, ortiga gran i vidalba que són plantes típiques del sotabosc humit, no obstant també es troben plantes característiques dels llocs assolellats.

GUIES BOTÀNIQUES RECOMANADES

"Guia per a conèixer els arbres". Francesc Masclans.

Centre Excursionista de Catalunya. Barcelona, 1977.

"Guia per a conèixer els arbusts i les lianes". Francesc Masclans.

Centre Excursionista de Catalunya. Barcelona, 1978.

"Guía de campo de las flores de Europa". Oleg Polunin.

Ed. Omega. Barcelona, 1977.

"Plantas y animales de España y Europa". Harry Garms i Wilhelm Eigener.

Eunsa. Pamplona, 1977.

"Las familias de fanerógamas de la flora ibérica". Angel M. Hernández Cardona.

Ed. Omega. Barcelona, 1981.

"Flore complète portative de la France, de la Suisse et de la Belgique".

Gaston Bonnier. Librairie Générale de l'Enseignement. París.

Itinerari nº 1: Cavall Bernat - Font del Saüc

Zona A: Urbanització - Cavall Bernat.

Zona B: Cavall Bernat - La Sardineta.

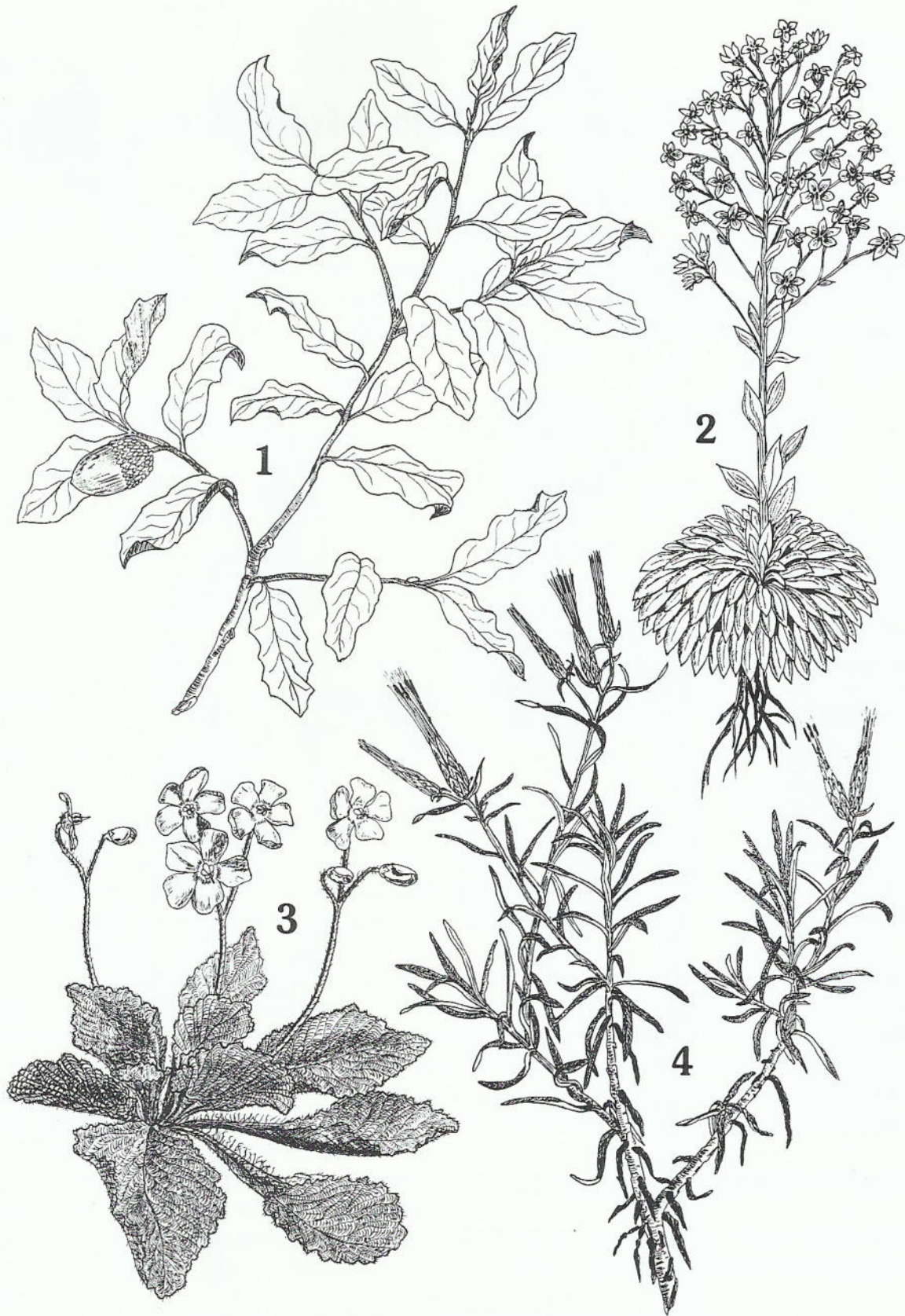
Zona C: La Sardineta - Font del Saüc.

Nom comú o vulgar	Nom científic	Localització			Flor
		A	B	C	
Ajocaperdius	<i>Bupleurum fruticosens</i>	P	P		6-9
Aladern fals	<i>Phillyrea latifolia</i> ssp. <i>media</i>	P	P		4-5
Alzina	<i>Quercus ilex</i>	M	M	M	4-5
Anagall	<i>Anagallis arvensis</i>			P	5-10
Arç blanc	<i>Crataegus monogyna</i>			P	4-5
Arítjol	<i>Smilax aspera</i>		M		8-10

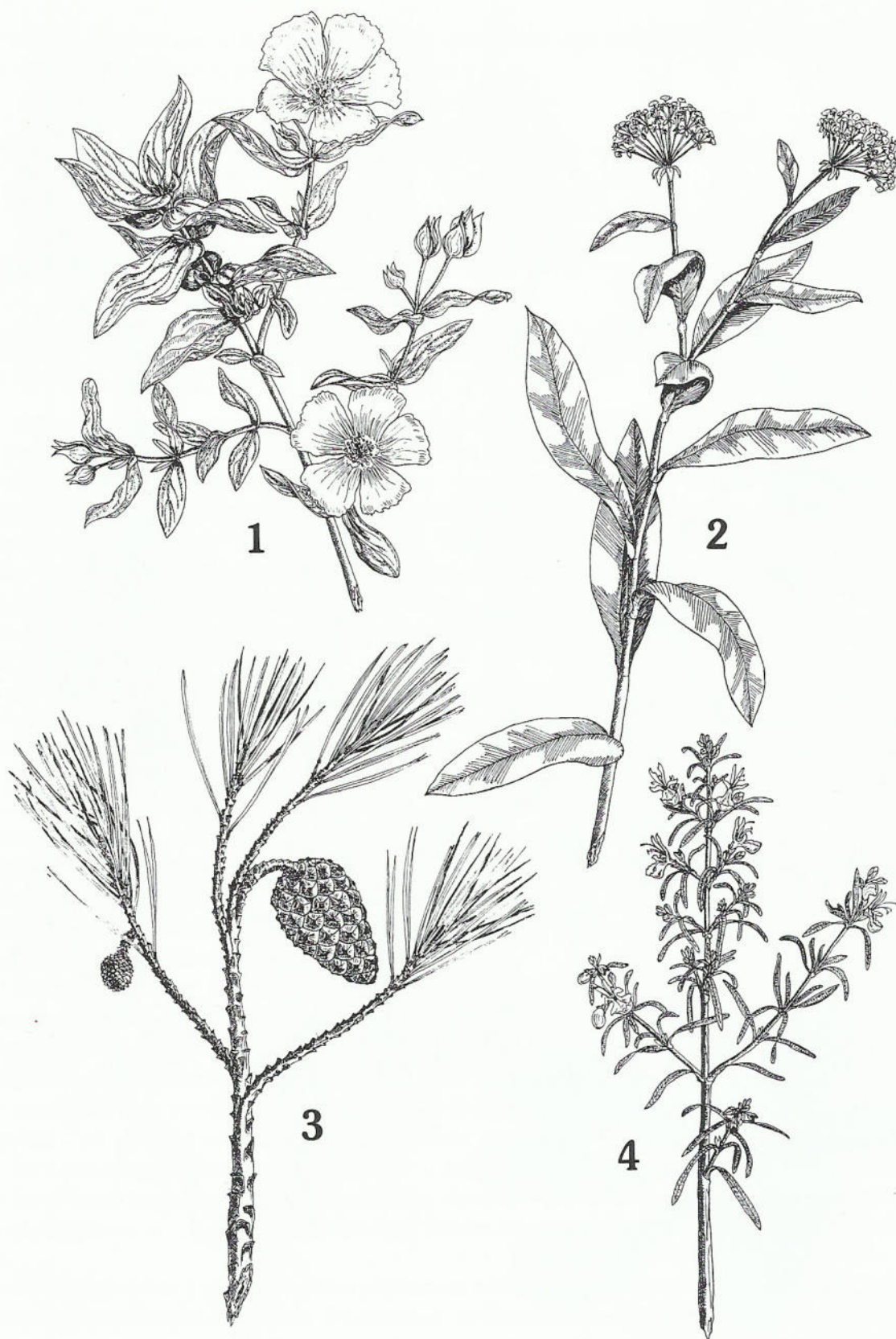
Nom comú o vulgar	Nom científic	Localització			Flor
		A	B	C	
Boix	Buxus sempervirens	P	P	M	3-4
Botja d'escombres	Dorycnium pentaphyllum.....	P			4-7
Botja peluda	Dorycnium hirsutum	P	P		4-7
Bruc boal	Erica arborea		M		3-5
Brutònica	Teucrium chamaedrys.....		P		5-9
Càdec	Juniperus oxycedrus.....	M			5
Calabruixa	Muscari comosum		P		4-7
Campaneta blava	Campanula persicifolia			P	5-8
Campaneta d'ortiga	Campanula trachelium			P	6-9
Candelera	Phlomis lychnitis	P			7-10
Colitxos	Silene inflata		P	P	4-8
Coronil·la boscana	Coronilla emerus		P	P	4-6
Corner	Amelanchier ovalis	P	P		4-5
Corona de reina	Saxifraga catalaunica.....		P	P	5-7
Crespinell gros	Sedum sediforme.....	P	P		6-8
Dauradella	Ceterach officinarum		P	P	
Dent de lleó	Taraxacum officinale		P		3-11
Didalera groga	Digitalis lutea			P	6-8
Esbarzer	Rubus ulmifolius	P		P	5-9
Escabiosa marítima	Scabiosa marítima			P	6-10
Espantallops	Colutea arborescens	P			4-6
Esparreguera	Asparagus acutifolius.....	P	P		4-6
Espígol	Lavandula latifolia		P	P	6-9
Estepa blanca	Cistus albidus	M	M		4-6
Estepa negra	Cistus monspeliensis.....	P	M		4-6
Evònims o bonets	Euonymus europaeus.....			P	4-6
Fabària	Sedum telephium.....			P	6-9
Falguereta	Asplenium fontanum			P	
Falzia negra	Asplenium adiantum-nigrum			P	
Falzia roja	Asplenium trichomanes.....		P	P	
Farigola	Thymus vulgare	M	M		3-7
Farigola mascle	Coris monspeliensis	P			4-7
Fenàs de marge	Brachypodium phoenicoides	M		P	6-8
Figuera	Ficus carica.....	R			6-9
Fumana ericoide	Fumana ericoides.....	P	P		3-6
Galzeran	Ruscus aculeatus	P	P		1-4
Gatosa	Ulex parviflorus.....	M			10-3
Gavarrera	Rosa canina		P	P	4-6
Gavó petit	Ononis minutissima	P	P		5-8
Ginebre	Juniperus comunis		P	P	5-6
Ginesta	Spartium junceum	P	P		5-8
Ginesta sessilifòlia	Cytisus sessilifolius.....			P	4-6
Herba de les llunetes	Biscutella laevigata..	P	P		8-10

Nom comú o vulgar	Nom científic	Localització			Flor
		A	B	C	
Herba de sant Llorenç	<i>Astragalus monspessulanus</i>	P	P	P	4-7
Herba de sant Robert	<i>Geranium robertianum</i>			P	4-8
Herba fetgera	<i>Anemone hepatica</i>			P	3-5
Herba passerella	<i>Helianthemum oelandicum</i>		P		3-6
Herba prima	<i>Asperula cynanchica</i>		R		8-10
Herba vellosa	<i>Stachys annua</i>		P		6-10
Heura	<i>Hedera helix</i>		M	P	9-11
Ínula	<i>Inula coniza</i>		R		8-10
Limodor abortiu	<i>Limodorum abortivum</i>	P			5-7
Llentiscle	<i>Pistacia lentiscus</i>			P	4-6
Lletera vera	<i>Euphorbia characias</i>	P	P	P	4-7
Lletsó gros	<i>Sonchus oleraceus</i>	P			5-9
Lletsó fi	<i>Sonchus tenerrimus</i>	P			5-9
Lli	<i>Linum sp.</i>		P		4-6
Lligabosc etrusc	<i>Lonicera etrusca</i>		R	P	4-6
Lligabosc mediterrani	<i>Lonicera implexa</i>	P	M		5-7
Llistó	<i>Brachypodium retusum</i>	M			6-8
Lloreret	<i>Daphne laureola</i>		M	P	2-4
Maduixera	<i>Fragaria vesca</i>			P	5-6
Marcet	<i>Dipcadi serotinum</i>	P	P	P	4-6
Marxívol	<i>Helleborus foetidus</i>		P	P	1-3
Matabou	<i>Bupleurum fruticosum</i>	M	M	P	6-9
Matapoll	<i>Daphne gnidium</i>		P		8-9
Olivarda	<i>Inula viscosa</i>	P			9-10
Orella d'ós	<i>Ramonda myconi</i>		P	P	6-8
Ortiga gran	<i>Urtica dioica</i>			P	7-9
Ortiga morta	<i>Lamium album</i>			P	4-10
Panical	<i>Eryngium campestre</i>	P			6-9
Pericó foradat	<i>Hypericum perforatum</i>			P	5-8
Pi blanc	<i>Pinus halepensis</i>	M	P	P	3-5
Pi pinyer	<i>Pinus pinea</i>		P	P	4-5
Pimpinella petita	<i>Sanguisorba minor</i>		P		5-7
Pinya de sant Joan	<i>Centaurea conifera</i>	P			5-8
Pinzell	<i>Staehelina dubia</i>	M		P	6-8
Plantatge matafoc	<i>Plantago sempervirens</i>	M			5-8
Polipodi	<i>Polypodium vulgare</i>		P		
Primula	<i>Primula veris</i>			P	4-5
Rèvola	<i>Stellaria holostea</i>			P	4-6
Rogeta	<i>Rubia peregrina</i>	P	P	P	5-7
Roldor	<i>Coriaria myrtifolia</i>	M	P		3-7
Romaní	<i>Rosmarinus officinalis</i>	M	P		1-12
Roure martinenc	<i>Quercus pubescens</i>		P		4-5
Ruda	<i>Ruta chalepensis</i>	R			4-6

Nom comú o vulgar	Nom científic	Localització			Flor
		A	B	C	
Ruda de mur	<i>Asplenium ruta-muraria</i>		R		
Sabonera petita	<i>Saponaria ocymoides</i>		R		6-9
Sanícula	<i>Sanicula europaea</i>			P	5-7
Savina	<i>Juniperus phoenicea</i>	P	P		2-4
Sempreviva	<i>Helichysum stoechas</i>	P	P		5-7
Server	<i>Sorbus domestica</i>		R		5-6
Tàrrec	<i>Salvia verbenaca</i>		P		5-7
Teucrí	<i>Teucrium botrys</i>	P	P		6-10
Timó mascle	<i>Teucrium polium</i>	P	P		6-8
Trèvol pudent	<i>Psoralea bituminosa</i>	P			4-7
Ungla de gat	<i>Ononis natrix</i>	P			4-7
Valeriana	<i>Valeriana officinalis</i>			R	5-7
Vara d'or	<i>Solidago virgaurea</i>		P		7-9
Veça	<i>Vicia sp.</i>	P	P		4-6
Veçot	<i>Lathyrus sp.</i>		P		5-8
Verònica	<i>Veronica chamaedrys</i>			R	4-6
Vidalba	<i>Clematis vitalba</i>			P	6-8
Vidiella	<i>Clematis flammula</i>	P	P		5-9
Viola	<i>Viola sp.</i>		P	P	2-5
Vulnerària	<i>Anthyllis vulneraria</i>			P	5-8
Xicoria gran	<i>Lactuca perennis</i>			R	5-8
Xuclamel xilosti	<i>Lonicera xylosteum</i>			P	4-6
Xuclamel de roca	<i>Lonicera pyrenaica</i>			R	4-6

1. Alzina 2. Corona de reina 3. Orella d'ós 4. Pinzell

1. Estepa blanca 2. Matabou 3. Pi blanc 4. Romani

ROCA SALVATGE: VIA MALSON INFERNAL

Per Josep PUIG

ESCALADA I "QUALITAT DE VIA"

L'evolució vertiginosa que ha sofert el món de l'escalada en aquests darrers temps, motivada fonamentalment pel gran desenvolupament de la qualitat i la sofisticació del material, ha obert perspectives noves que desafien les prediccions més agosarades.

No podem distingir amb claredat entre causa i efecte, però és ben cert que tot aquest progrés ha estat presidit per una nova forma de pensar i d'actuar pel que fa a la pràctica de l'escalada. Tant és així que, gràcies a la tècnica i a aquesta actitud nova, hom ha pogut demostrar que la definició de límits no és una qüestió inamovible.

Una conseqüència directa d'aquesta etapa prolífica que viu ara l'esport de què parlem rau en l'esgotament sistemàtic de les possibilitats d'obrir itineraris lògics, fins i tot si es tracta de llocs força desconeguts. A partir de la divulgació d'alguna zona atractiva i en un breu espai de temps, les parets són cosides de nous itineraris de tot tipus.

Avui dia, la finalitat última de l'escalador d'élite és la superació de problemes molt localitzats i d'enorme dificultat i la progressió als límits de les possibilitats, bo i deixant en un segon terme l'atractiu natural de l'ascensió en ella mateixa. Podem afirmar, doncs, que s'han creat noves tipologies d'escalada, com és ara el "boulder" o "l'escapada esportiva".

Davant d'una oferta tan extensa i variada de possibilitats d'ascensió també esdevé un repte, i no tant per a l'escalador d'avantguarda com per a l'escalador mitjà, triar un itinerari que satisfaci més expectatives que les purament derivades de la resolució d'una progressió extrema. Escollir una via on hom gaudeixi de totes les variables que l'escalada ha ofert tradicionalment i que alhora constitueixi un itinerari de concepció moderna, és un gest de "bon charmant".

Tot avenç és positiu, ja que comporta un enriquiment del bagatge col·lectiu del sector on es produeix. L'experimentació de tècniques noves, l'aplicació de materials nous, el disseny de nous aparells i l'adopció d'actituds noves enfront de la problemàtica que la muntanya ens serveix, contribueixen a l'evolució de l'esport i de la manera en què hom el practica. Ensenys, aquest avenç fa possible d'ultrapassar incessantment els límits, la qual cosa és una característica protagonista en aquesta època. Com és natural, tot progrés està subjecte a uns aspectes negatius, que encenen la polèmica i provoquen el rebuig, en certa manera el preu que s'ha de pagar. Cal superar aquestes adversitats que són causa directa d'una degradació del medi.

VIA MALSON INFERNAL

Sortosament, i que per molts anys sia, el massís de Sant Llorenç no ens deixa de sorprendre, com ara en aquest cas. Així doncs, per bé que ens produiria una gran satisfacció d'esmentar aquesta via com "el darrer problema de Sant Llorenç", estem contents que això no sigui així i que les possibilitats d'aquesta muntanya romanguin inesgotables.

Aquest itinerari ha estat obert en una paret espectacular i si la informació que posseïm no és errada podem dir que mai no havia estat practicada.

No és oportú de comentar ara les característiques especials que defineixen l'escalada a Sant Llorenç (1), però sí que cal apuntar que la qualitat de la roca en aquest indret de la serralada no és cap glòria, la qual cosa justifica prou bé l'absència d'intents anteriors, i que si no s'hi hagués escaigut l'aplicació d'alguns recursos molt en boga i motiu de polèmica en aquests darrers temps, aquesta paret de la Roca Salvatge hauria romàs molt de temps, sinó per sempre, esquívola de la pràctica de l'escalada.

Defensem, doncs, que per fer d'aquest itinerari una via de qualitat, amb tots els atractius que ens pot oferir una llarg escalada, s'hagi emprat la tècnica d'obrir des de dalt en dues tirades verticals i de roca "infernals". Això dit, que cadascú, naturalment després d'haver-la ascendit, opini en conseqüència.

Material necessari: 13 cintes express, 7 mosquetons, excèntrics nos. 3,4,5,6,7, friends útils, "v" americana mitjana, 2-3 copper-heads, taquets i falquetes, ganxo, plaquetes i bagues llargues.

CRÒNICA

15 de juliol de 1984

Jordi Turull i Rafa Fuentes, en una excursió que s'inicià a la Casa Vella de l'Obac, observen la magnífica paret de la Roca Salvatge i estudien les possibilitats d'obrir una via en aquests paratge feréstec.

3 de febrer de 1985

Decidits a obrir massís una via de traçat llarg, Amadeu Pagès i Josep Puig recullen la proposta de Jordi Turull de participar tots junts en l'obertura d'un nou itinerari.

17 de febrer de 1985

S'obre la primera i la segona tirada i és instal·lada la segona reunió. Hi participen Amadeu Pagès, Jordi Turull, Enric Clavé i Josep Puig.

26 de maig de 1985

Jordi Turull, Amadeu Pagès i Andreu Ortega obren la tercera tirada, que és considerada una de les més tècniques.

9 de juny de 1985

Jordi Turull, en solitari i fent ràpel, atesa la qualitat de la roca, un descompost de primera, instal·la la quarta reunió.

23 de juny de 1985

Amadeu Pagès, Jordi Turull, Ferran Hernández i Josep Puig estableixen la tercera i sisena reunions.

27 de juliol de 1985

Amadeu Pagès i Jordi Turull obren la quarta i cinquena tirades, d'una verticalitat gran.

20 d'octubre de 1985

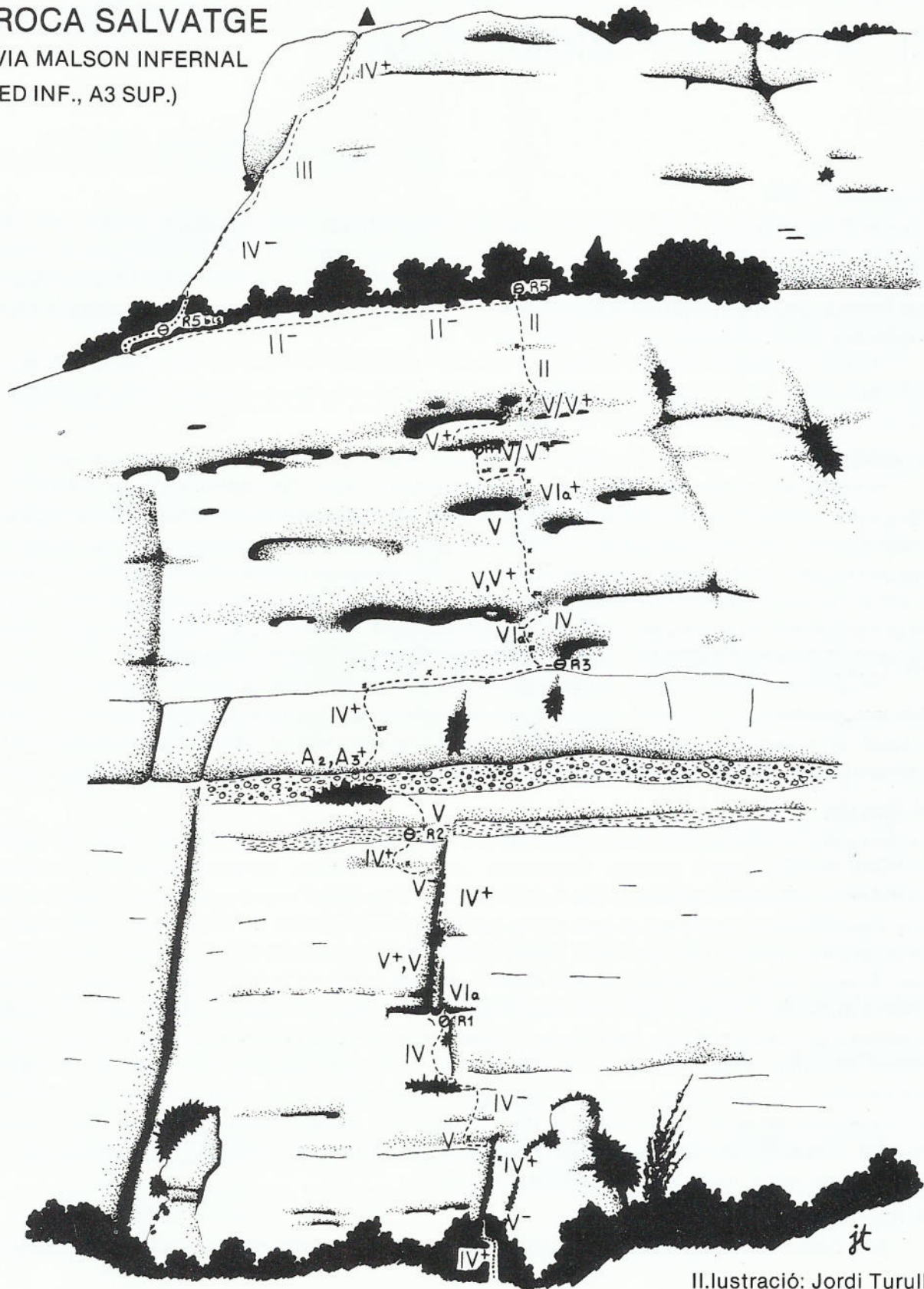
En una sortida col·lectiva, Jordi Turull, Amadeu Pagès, Andreu Ortega, Rafa Fuentes, Jordi Julià i Josep Puig inauguren la via bo i realitzant la primera ascensió.

(1) Veure Arxiu N° 32/33 Quarta época. "Escarlar a Sant Llorenç, una història diferent.

ROCA SALVATGE

VIA MALSON INFERNAL

(ED INF., A3 SUP.)

Il.lustració: Jordi Turull

HUASCARAN SUD (6.768 m.): EL NOSTRE PRIMER 6.000

Per Kiko ZAMORA

20 AGOST 1985

Som al camp I, a 5.350 metres d'alçada. Em desperto i em sorprèn la foscor que ens envolta. Ha nevat tota la nit i la tenda és coberta d'un bon gruix de neu. M'incorporo mandrosament i tiro avall la cremallera de la tenda. La boira i el silenci s'estenen entre les vuit tendes que formen el camp. ¡Haurem d'abandonar!. Dues hores més tard, els vuit companys iniciem el descens desil·lusionats per no poder fer el cim.

Un cop arribats a Huaraz, el Pep i jo decidim recuperar forces i fer un últim intent quan el temps millori. Els "Jaumes" i el Manel han de tornar a Lima per agafar l'avió, mentre que l'Artur i la Margarida volen anar a Tingo María.

23 AGOST

Sembla que el temps ha millorat. Decidim iniciar l'atac. Ens acomiadem de l'Artur i la Margarida. Lloguem juntament amb uns alemanys una furgoneta que ens porta fins a Musho, poble situat al peu del Huascarán, a 3.000 metres d'alçada. Lloguem un burro i un "arriero" que ens pugen les motxilles. Després de 3 hores de pujada entre boscos d'eucaliptus, arribem al Camp Base a 4.200 metres d'alçada. Es pràcticament buit, tan sols hi ha una tenda guardada per un peruà. Paguem els "soles" corresponents a l'"arriero". Ens calcem les botes i carreguem les pesades motxilles. Enfilem la duríssima pujada per la morrena.

En una hora som al camp base avançat a 4.650 m. Muntem la tenda i sopem al costat dels tres alemanys i d'un italià. Estem força animats ja que continua el bon temps i a Musho ens han dit que una quinzena de persones estan intentant el cim, per la qual cosa trobarem una bona traça. Meravellats observem una fantàstica posta de sol sobre la Cordillera Negra.

24 AGOST

La claror ens desperta. Ens llevem ràpidament. Desfem el camp i esmorzem. Agafem aigua del rierol que baixa de la glaçera. Pugem per unes roques llises, esmolades pel glaç i arribem al peu de la glaçera. Ens posem els crampons, els "baudriers" i ens encordem. L'entrada és una mica delicada i perillosa, ja que passa per sota d'una barrera de sèracs que poden caure en qualsevol moment. Un cop dins, tinc la sensació d'estar en un laberint de glaç. Continuant has de saltar esquerdes, vorejar sèracs, recular per tenir barrat el pas. Després d'unes 3 hores arribem al camp I. No hi ha cap tenda. Parem, fem un tragueta i continuem. Puguem lentament per uns pendents molt drets. Trobem una cordada de bascs que no han fet el cim perquè ha saltat un pont de neu i la ruta normal ha quedat barrada. Als 5.700 m. superem una rimaina molt alta i d'un pendent d'uns 50°. A les 4 de la tarda arribem al camp II a 6.000 m. Construïm un replà per situar la tenda i fonem neu. Sopem quan ja és fosc. Ens trobem molt bé. Comprovem que l'aclimatació aconseguida durant el "trekking" al Huay-huash és bona. La nit es fa molt llarga. Em costa dormir.

25 AGOST

Ens despertem amb les primeres llums de l'alba. Fa un dia clar. A les 9 sortim darrera

de la cordada alemanya-italiana. Arribem a la famosa esquerdada que ha fet que ningú no hagi trepitjat el cim des de fa 10 dies. Reculem i cerquem un pas nou. El trobem i arribem a la Garganta, coll que separa el Huascarán Sud i el Nord. Des d'aquí al cim hi ha un gran caos de sèracs. Iniciem la pujada per unes pales franques amb una inclinació que va creixent. Arribem a una part molt dreta i glaçada que ens oblida a fer tres tirades. Superat aquest tram, entrem en una zona de sèracs i esquerdes que hem de sortejar. El temps està empitjorant. Les boires ens envolten. Arribem als 6.500 i ens trobem amb un suau llom que ens porta al cim. Deixem les motxilles, la corda i pugem molt lentament. Després de dues hores penoses arribem al cim arrodonit i grandíol del Huascarán Sud, a 6.768 metres. Ens donem les mans emocionats. Són les 4 de la tarda. Hem tardat 7 hores.

Iniciem el descens amb una visibilitat nul·la. Afortunadament tenim la traça que ens guia. Passem el tram de les pales dretes fent tirades i arribem de nit al Camp II. Estem esgotats, però molt satisfets. La nit torna a ser molt llarga.

26 AGOST

Per fi surt el sol. Torna a fer un bon dia. Estem a 15 graus sota zero. Recollim el camp i comencem el descens. En 45 minuts arribem al Camp I després de fer un salt impressionant a la rimaia. Baixem molt ràpidament. De tant en tant parem i mirem aquell món inhòspit i estrany de neu i glaç. Dues hores més tard arribem a la morrena. Parem i preparem dos litres de litinès que duren escassos segons. Tirem avall i arribem a Musho amb molta gana. Hem trigat —5 hores i quart per baixar 3.000 metres de desnivell. Tornem a Huaraz amb autobús de línia i anem directes a sopar al restaurant.

RESUM

23 d'Agost: De Musho (3.000m.) al Camp Base avançat (4.650m.).

24 d'Agost: Del Camp Base avançat al Camp II (6.000m.).

25 d'Agost: Del Camp II al Cim del Huascarán (6.768m.). Descens al Camp II.

26 d'Agost: Descens del Camp II a Musho.

Ascensió efectuada per: Pep Cañellas i Isern.

Kiko Zamora i Barra.

ELS PETITS AVENCS DE LA NOSTRA MUNTANYA (XVIII)

Per **Albert BUIL i LLEONART**
Xavier BADIELLA i NOGUERA

AVENC DEL PLA DELS GINEBRONS

El dia 19 de desembre del 1982, el nostre bon amic Joan Boixader, amb el seu pare i en Ricard Vilanova, per no perdre les tradicions i els bons costums, anaren de bon matí a fer una regirada pel sot de la Bóta a cercar bolets; poc es pensaven que tot enfilant-se cap al Pla dels Ginebrons serpentejant entre la vegetació, serien protagonistes de la troballa de l'avenc que avui ens ocupa. Un mes després, el 23 de gener del 1983, junt amb en Jaume Claverí, en Ricard Vilanova — que fou el descobridor — i en Joan Boixader, s'efectuà la primera exploració, així com la topografia. Aquella seria l'última cavitat que en Ricard Vilanova exploraria. Antic membre de la Secció d'Espeleologia, de la qual en la seva època en fou un bon col·laborador — tant en les campanyes a Mallorca com en les primeres anades al Montsec —, encara sentia aquella passió pel món subterrani. el malaguanyat company i amic, el mateix dilluns després de l'exploració moria d'un col·lapse cardíac.

Situació: Per tal d'arribar-hi caldrà sortir de Can Bufí i seguir un camí que puja pel costat esquerre de la Canal del Forn del Cargol en direcció al Morral de la Bassa. Abans d'arribar sota el morral, el camí creua el torrent i s'enfila bruscament pel costat oest del morral, i va parar a un coll d'on surten diversos camins; seguirem a la dreta tot deixant-los enrere per vorejar sobre el cingle fins a la Bassa. D'ací haurem de seguir un camí molt perdut que porta al Pla dels Ginebrons tot carenejant entre el Sot de la Bóta i les Canals del Forn del Cargol i del Bosc. Transcorreguts només dos o tres minuts, a la nostra dreta hi ha l'avenc, a 20 metres del camí.

Descripció: La boca, allargassada, amida 5 x 0,5 metres i és voltada d'hereus i falgues. Pel costat est podem baixar tot aprofitant les arrels d'una alzina, uns tres metres; el terra s'eixampla lleugerament assolint quasi un metre d'ample. Seguint de pla, en direcció oest, arribem a una finestra ran de terra que, incomòdament, ens condueix mitjançant un ressalt d'un metre a una saleta allargada i força alta, interrompuda en la seva meitat per dos grans blocs que ens priven de gaudir plenament de la visió d'aquesta saleta final.

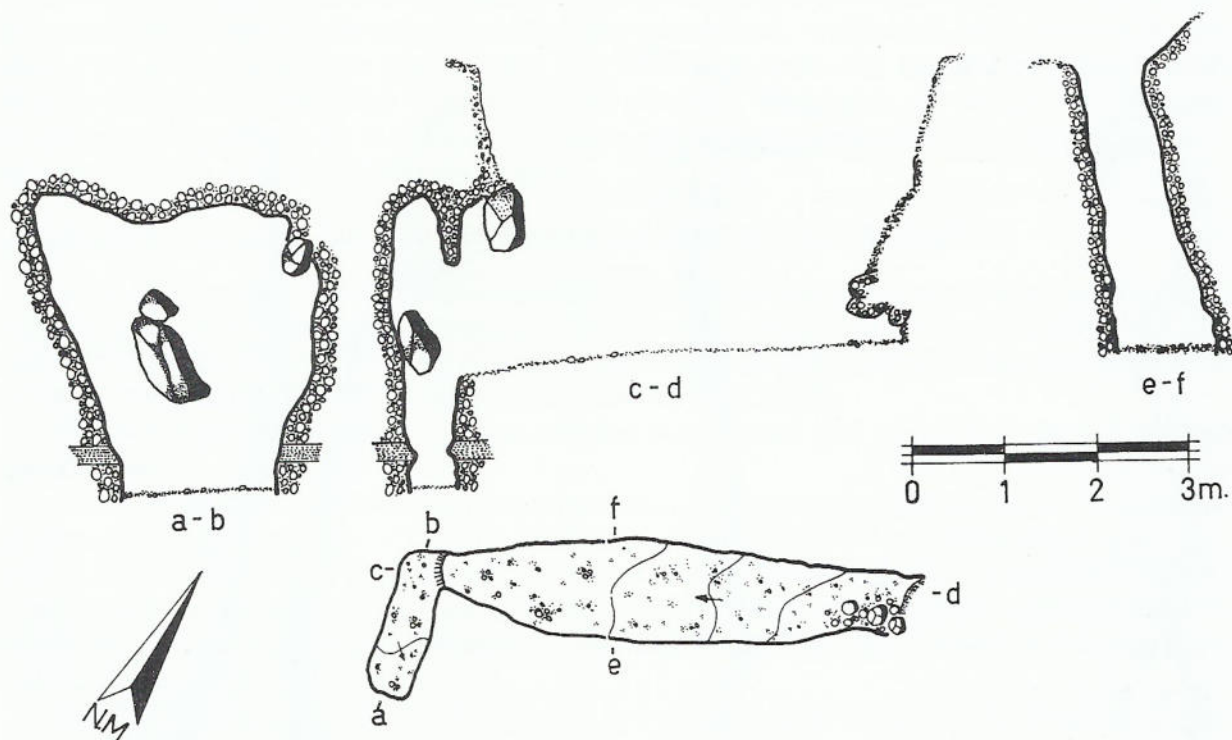
Espeleogènesi: La cavitat és estructurada sobre dues diàclasis; la més important, on és oberta la boca, actua com a punt de filtració de les aigües d'aquesta carena dels Ginebrons. Hi podem apreciar unes formes d'erosió ben marcades, cosa que no observem en la diàclasi que ha format la saleta final, on les parets són terroses i molt descompostes, per la qual cosa s'ha produït el despreniment dels dos grans blocs que esmentem en la descripció.

AVENC DEL PLA DELS GINEBRONS

LES PINASSES SANT LLORENÇ DEL MUNT

TOP: MIQUEL CUYÀS i XAVIER BADIELLA

(24 - 7 - 1984)

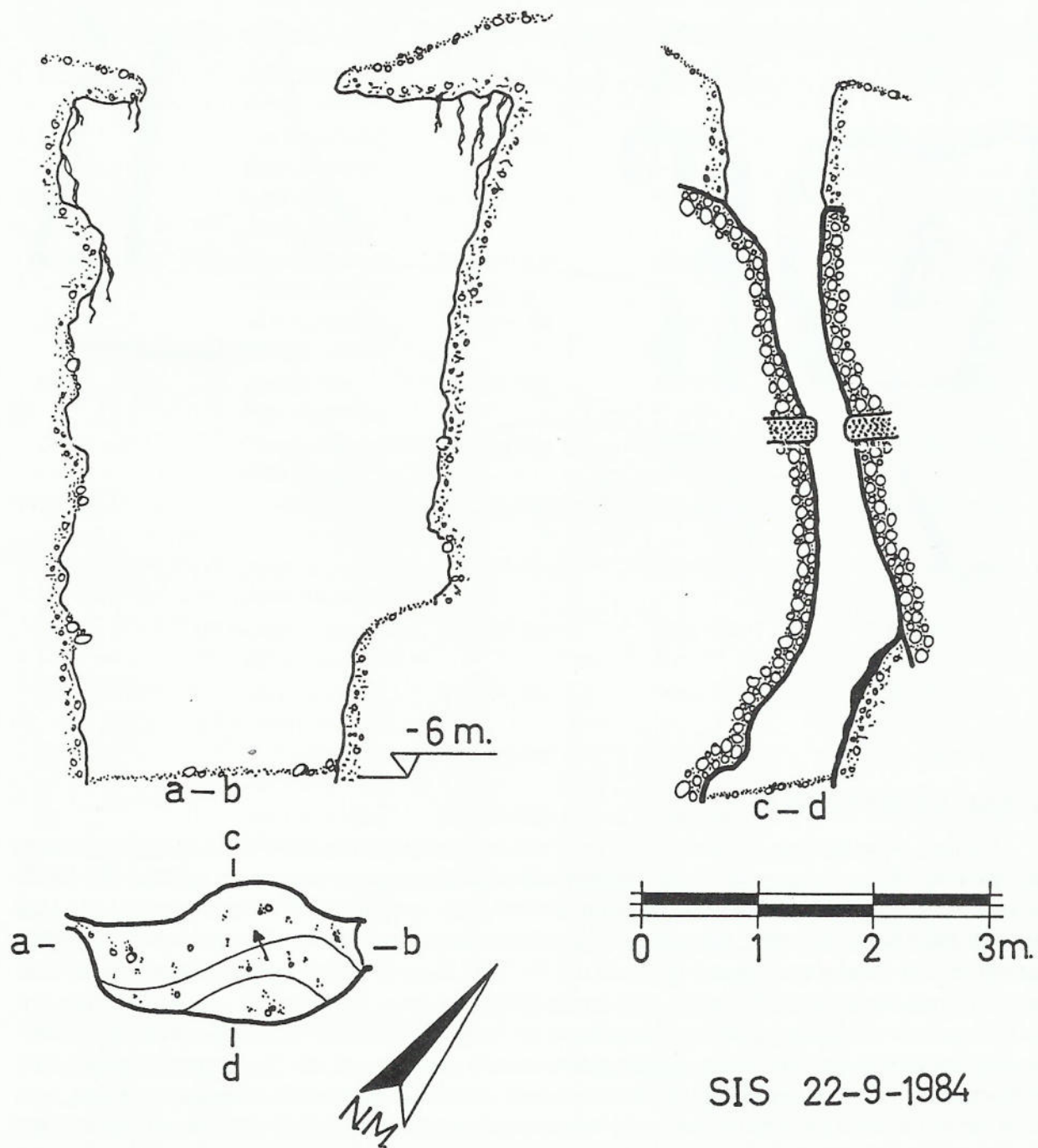
AVENC D'EN PEREIRA

Sabiem prou bé que podria tractar-se d'una cavitat ja coneguda o d'un forat impenetra-ble, però la fe que hi posava el Sr. Pereira esborrava qualsevol d'aquests dubtes. El dia 22 de setembre del 1984, en un matí exageradament fred, sortíem de Terrassa quan ni tan sols tocaven les 7 hores del matí, per arribar-nos ràpidament a Can Pèlecs. Començarem a caminar pel mig d'una carena que separa la Canal del Pi Tort i la de l'Arcada per arribar ben aviat sota un cingle anomenat de L'Esquerda; ací començava la recerca del possible nou avenc. Seguint les indicacions del nostre guia, escorcollàrem un bosc d'alzines de la banda soleia de la carena que havíem pujat. No havia passat gaire estona quan el crit de "ja el tinc" ressonà per la muntanya, i correguérem cap on sortia la veu, i efectivament, el Sr. Pereira tenia raó, una nova cavitat s'obria als nostres peus. La boca un xic terrosa deixava veure una esquerda allar-

AVENC D'EN PEREIRA

LES PINASSES / SANT LLORENÇ DEL MUNT

Topografia: Jaume CLAVERI
Xavier BADIELLA

SIS 22-9-1984

gassada que s'endinsava a la roca; poc tardàrem a preparar-nos i a començar la davallada. La cavitat resultà ser un únic pou que s'acabava amb un xic d'eixamplament a la base del mateix, on assolí els 6 metres; l'aventura, però, valia la pena. Aprofitem aquestes ratlles per agrair la desinteressada col·laboració del Sr. Pereira, que va fer possible la troballa d'aquesta nova cavitat a la nostra muntanya.

Situació: Per tal d'arribar-hi caldrà sortir de la casa de Can Pèlecs i situar-nos al seu costat Est, com si anéssim als dipòsits que hi ha darrera la casa; d'allí observem una carena que s'enfila fins a cingle de l'Esquerda, seguirem pel mig de la carena dins del bosc fins arribar a un rocater; 150 metres abans d'arribar sota el cingle ens desplaçarem a la dreta per cercar l'avenc a 20 metres del fil de la carena tot just quan comença un bosc d'alzines.

Descripció: La boca allargassada, d'1 x 1,5 metres, ens permet davallar per una esquerra que als pocs metres s'estreny lleugerament, a causa d'un estrat de sorres. Més tard torna a eixamplar-se fins assolir en el seu fons 1,5 x 3 metres. El terra és ple de materials sedimentaris tals com sorra, grava i detritus vegetals provinents de l'exterior; la boca és oberta per en-sorrament de la volta que cobria aquesta esquerra o diàclasi.

Espeleogènesi: La cavitat és estructurada sobre una diàclasi de direcció N 50 E, essent un petit punt de filtració molt poc desenvolupat; amb tot, podem apreciar-hi unes clares formes d'erosió molt remarcables en la meitat inferior de l'avenc. En algun punt concret es poden observar formes de reconstrucció molt pobres.

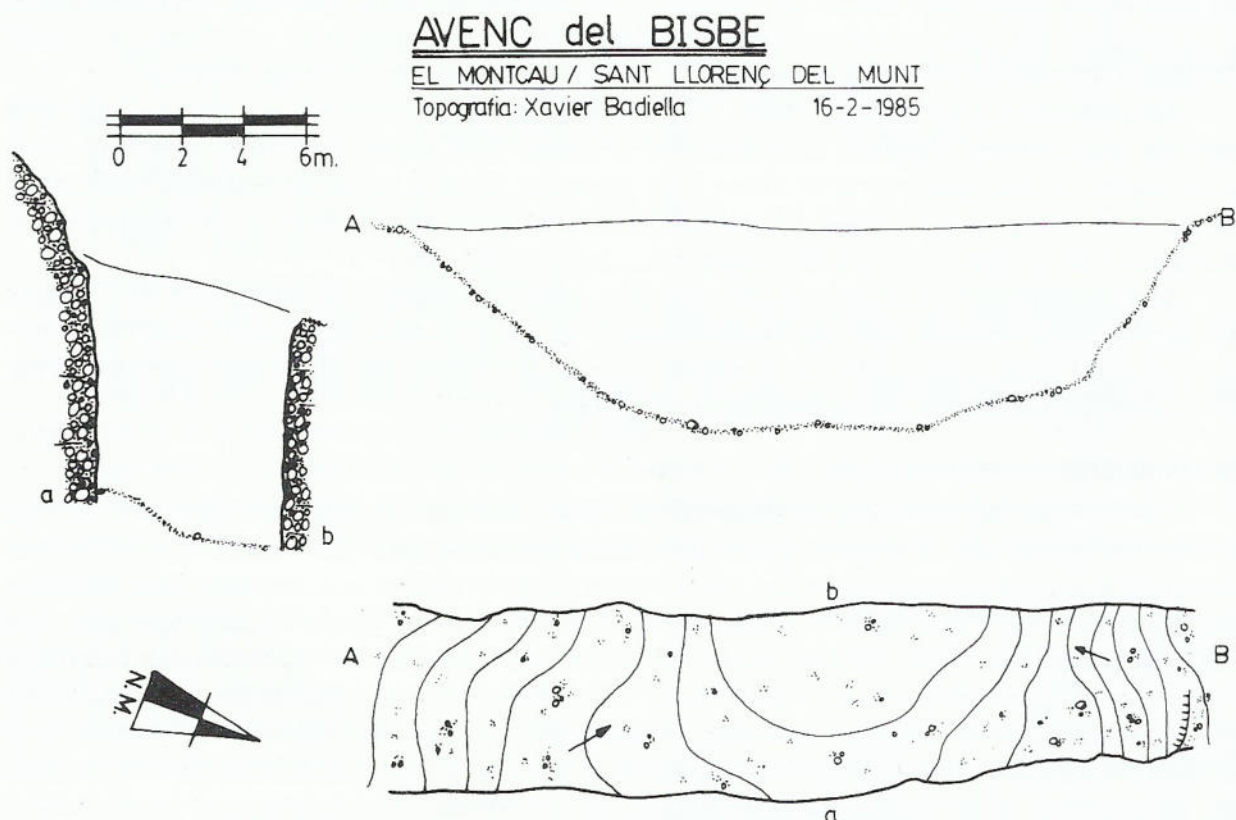
AVENC DEL BISBE

Fou a finals del 1984 que en Rosendo Boixader, recordà un seguit de possibles avencs que anirien a engrossir la ja extensa llista de cavitats desconegudes, però tractant-se del Senyor Rosendo que en altres ocasions ja ens havia indicat diversos avencs que aconseguírem localitzar, les esperances de trobar aquests nous avencs eren força grans. El que segons deia seria més fàcil de trobar, era situat sota les Coves del Bisbe, al cantó Sud del Montcau, no calgueren més de dues regirades per la zona quan el dia 16 de febrer del 1985, que anàvem acompanyats per en Jaume Claveri i en Joan Boixader, aquest últim trobava amb sorpresa un enorme forat el fons del qual era ple de exuberants bardisses. Encara que la profunditat semblà ser escassa, les proporcions de la boca eren esfereïdores, 25 x 8 metres, la més gran que es coneixia a tot Sant Llorenç i Serra de L'Obac. Un intent frustrat de davallar-hi acabà, quan massa esgarrintxats, desistírem de fer-ho aquell mateix dia. El diumenge següent més ben equipats, amb dalls, tisores de podar, falçs, guants, etc... és procedí a desbrossar aquell forat. Malgrat els esforços que s'hi esmerçaren el nou avenc no ultrapassava els 8 metres de profunditat; amb tot però, la troballa no deixà d'ésser un gran èxit.

Situació: Caldrà seguir la pista asfaltada que puja del Coll d'Estenalles al d'Eres. Passat el Coll d'Estella, la pista planeja fins sota mateix de la cara sud del Montcau, travessa la Canal del Bisbe, remunta llavors un xic i fa un pronunciat revolt a l'esquerra per seguir planer al Coll d'Eres. Des d'aquest darrer revolt caldrà deixar la pista i seguir per sobre un rocater pelat en direcció sud vorejant per la dreta un bosquet d'alzines, no més de 60 metres, fins observar la gran boca de l'avenc.

Descripció: L'avenc és com un gran embut, amb unes parets verticals pels costats est i oest determinades per la diàclasi que l'ha format, mentre que pels extrems nord i sud es pot baixar per sengles rampes força pronunciades, més però pel costat nord. Les parets són cobertes quasi en la seva totalitat de frondoses heures que s'enfilen buscant la llum de l'exterior.

Espeleogènesi: La cavitat és estructurada sobre una important diàclasi molt erosionada. Malgrat que actualment resta inactiva ha quedat, amb el temps, reomplert de materials sedimentaris tal com es troba en l'actualitat. Ara tan sols és utilitzat com un petit punt de pèrdua d'aigua del Montcau, i és una cavitat residual.

AVENC DE LA CANAL DEL BISBE

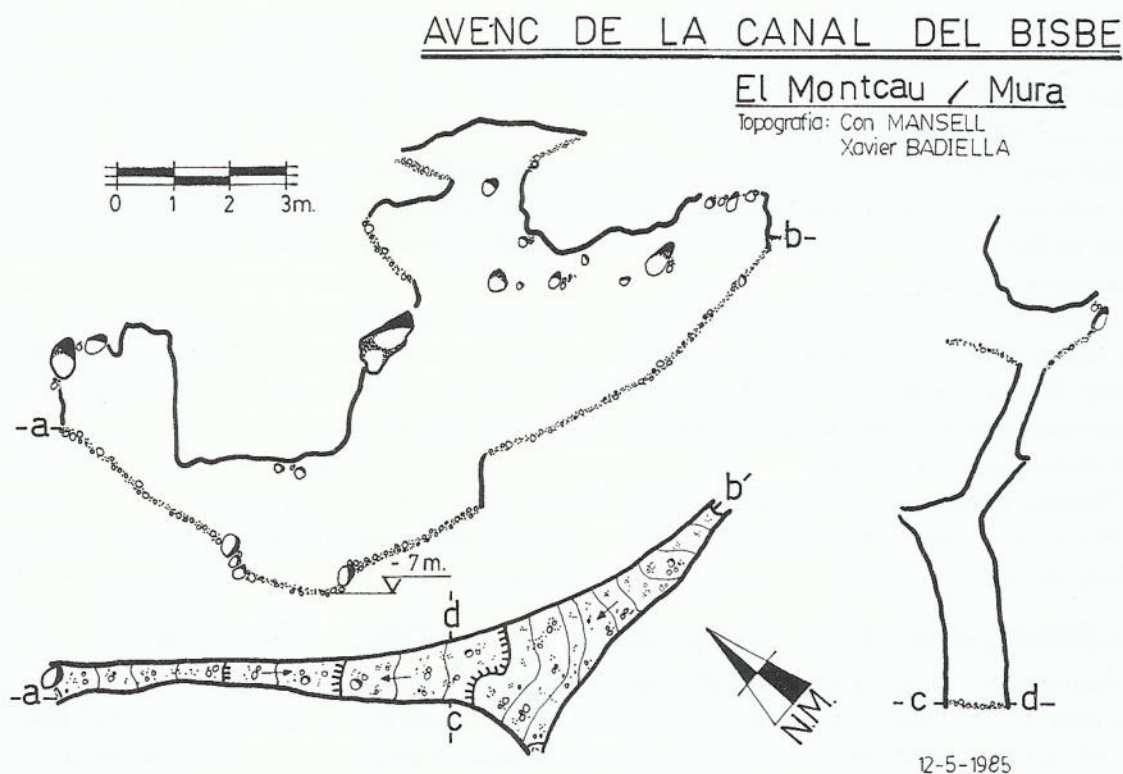
El dia 1 de maig del 1985, en una excursió prou afortunada, els nostres companys, José Antonio Pérez i Joan Boixader, s'enfilaren per la Canal del Bisbe amb l'ingenu propòsit de trobar-hi un avenc. I diem ingenu perquè mai n'havien trobat cap que no hagués estat dit o explicat. Aquell dia però, plens de goig trobaren l'avenc que avui ens ocupa. Un cas poc freqüent en els vuit anys que portem dedicats a aquesta tasca, ja que sempre que hem trobat una cavitat nova ha estat perquè en teníem, poc o molt, alguna referència. En algunes ocasions n'hem trobat un que ni tant sols coneixíem però que aparegué tot buscant-ne un altre del qual sí que en sabíem quelcom. L'avenc de la Canal del Bisbe és un cas diferent: ni en coneixíem l'existència ni tant sols en buscàvem cap que ens haguessin indicat per la zona. Simplement, aquell dia havia d'ésser així i ho va ésser.

Situació: La localització no pot ser més senzilla alhora que sorprenent. No dista més de 20 metres del camí asfaltat que puja del coll d'Estenalles al d'Eres. En un revolt on aquest

creua la canal del Bisbe; caldrà enfilar-nos per aquesta pel mig del talweg fins trobar l'avenc a la dreta, fàcil de veure en mig de dos grans blocs.

Descripció: La boca s'obre sota un gran bloc i s'ens presenta com un cau terrós que calgué desobstruir un xic. Ràpidament s'accedeix a un pou en rampa que als pocs metres s'eixampla i cau en vertical uns tres metres. Des de la base d'aquest petit pou, podem prendre dues direccions. Cap a l'est caldrà remuntar un petit graó d'1 metre seguit d'una rampa ascendent força pronunciada, finint molt estreta. En direcció oposada encara es pot davallar un xic més per un pendent que ens porta a -7 metres de fondària com a punt màxim de desnivell de la cavitat. Encara podem seguir en la mateixa direcció tot remuntant unes de pedres i superant un pas estret i acotat per assolir una saleta de reduïdes dimensions encara que ens hi poguem posar drets molt dificultosament.

Espeleogènesi: Aquest avenc no és típicament kàrstic ja que en la seva formació hi ha intervingut, de forma decisiva, fenòmens mecànics. En un principi, a la canal del Bisbe hi havia un curs d'aigua que havia excavat un petit, però ben definit torrent tot creant cascades, gourgs, etc. En un punt d'aquest curs s'havia format un petit rec profund però estret. Esdevingué llavors un desprendiment de roca a la part superior de la cara sud del Montcau, queien grans blocs de roca i casualment alguns d'ells quedaren encaixats en aquest rec, deixant tant sols una petita obertura a l'exterior. Dins la cavitat podem observar clarament aquest fenomen: les parets inferiors de la cavitat, són molt corrosionades, mentre que les superiors no presenten gairebé cap forma d'acció de l'aigua sobre elles. El gran bloc encaixat l'observem en la rampa del principi de l'avenc mentre que el petit pou ve determinat pel rec que ja existia en la Canal del Bisbe abans del desprendiment esmentat anteriorment.

RECU LL D'EXCURSIONS

per **Josep Àlvarez i Jaén**
Francesc J. Suárez i Fernández

Amb els ànims de donar una mica més de dinamisme al C.E.T. en allò que fa referència a les excursions per les nostres rodalies, un grup de consocis compost per Josep Àlvarez, Fina Torras, Francesc J. Suárez, Mateu Fusalba, Anna Fitó, Ponç Marquès, Conxa Marcè, Josep Riera, Àngel Carles, Paqui Rodríguez i M.ª Carme Pros, emprenguérem la tasca d'organitzar-les. Anàvem primer amb el neguit de quants seriem: Cinc? O pot ser quatre com a molt?, o, no siguem tan optimistes i fiquem-n'hi tres, o bé, com diuen, val més dos ben avinguts que deu mal avinguts, però, i si només fos l'organitzador de l'excursió?

Doncs no! Els nostres vaticinis es farien realitat a l'inversa i multiplicats per dos i per quatre. Bé anirem desglossant breument el decurs d'aquestes petites excursions.

I. Torreblanca - St. Salvador de les Espases - St. Pere Sacama

Aquesta excursió matinal la férem el primer diumenge de setembre, el dia 1. Amb la concurrència de quinze components, vàrem assistir a l'Aplec que celebren anualment —¿(l'associació d'amics de Sant Salvador de les Espases d'Olesa)?—.

Agafàrem els serveis dels Camins de Ferro del Nord fins a Torreblanca, lloc on emprenguérem la caminada, primer, per llocs de conreu, després, per llocs on el foc hi féu de les seves. Arribant al coll de la Pedra ja veiérem la primera mostra que a Sant Salvador hi havia alguna cosa; ja que el camí, si abans havia estat brut, ara era net, si era malmés per l'aigüa, l'havien aplanat, etc., i com a cosa més d'acord amb la diada hi posaren un bonic rètol indicatiu.

Arribats al coll de Bram, trobàrem una segona mostra: una gran pila de teules i sorra amb el rètol "Agafeu teules o un saquet de sorra i entre tots podrem restaurar Sant Salvador". Doncs així ho férem.

Arribats per fi a Sant Salvador enmig del silenci de les muntanyes, en aquest lloc tan petit i privilegiat, només es sentia el parlar d'un home, que tot pregant a l'Altíssim, s'adreçava a unes quatre-centes persones, i el ressò de les campanes de Montserrat: malgrat tot també hi cabérem.

Al retorn, es feren dos itineraris fins a Sant Pere Sacama: els uns pujaren a la Creu de Saba situat al cim del Puig Ventós i d'altres anaren per la font de la Pastora, i el mas del Puig Ventós. Un cop arribats a l'ermita de Sant Pere, férem les fotos de rigor del grup i sobretot de les restes del Castell, amb una paret "d'opus spicatum".

I avall que ve baixada!

Fins a l'Estació de la RENFE d'Olesa Nord.

Això fou a grans trets aquesta primera sortida, cal remarcar que els horaris a l'anada i tornada es compliren.

II. La Barata - Can Pèlecs - Canal del Pi Tort - Els Òbits - Coll d'Eres

Aquesta excursió es va fer el diumenge 8 de setembre. Reuní vuit components, i es va dur a terme amb l'intenció de fer una petita passejada pel Massís de Sant Llorenç per tal de tenir les cames una mica bellugadisses per la ballada de Sardanes —(això per als que domi-

nen l'art de la dansa) — que es feia a Coll d'Eres amb motiu de la Diada de Germanor de Matadepera).

Començarem l'itinerari al peu del Mas de la Barata, en direcció a Can Pèlecs i ens enfilàrem muntanya amunt fins al lloc anomenat el Pi Tort.

Agafarem en direcció Nord el concorregut camí que va cap al també sempre visitat paratge dels Òbits.

Arribem a la font Flàvia, lloc on per l'època que era es feia realitat l'adagi "de mica en mica s'omple la bota".

Als 30 minuts de reemprendre la marxa, ja comencem a sentir les notes de les sardanes, barrejades amb les que feien la diversitat de la fauna voladora, i a mesura que avançàvem en la caminada anàvem desxifrant les unes de les altres.

Una vegada arribats a Coll d'Eres —els balladors ni temps de deixar els estris de muntanya, que ja saltaven en la gran rotllana, decidírem anar a veure les sepultures de Coll d'Eres. Una vegada comprovat que no hi havia ningú allí domiciliat, retornàrem al poètic lloc on hi ha el monòlit en record de Joan Maragall.

I a Terrassa pel coll d'Estenalles i l'òmnibus de Mura.

III. Coll d'Estenalles - Els Cortins - Castell de Mura - Mura

Aquesta excursió matinal la férem el diumenge 15 de setembre, i fou una de les més concorregudes, amb 19 participants, i de les de més contrast en el paisatge.

Començarem la travessada al Coll d'Estenalles i ens enfilàrem en direcció als Cortins i a La Roca de la Coca, quedàrem bocabadats pels espadats d'aquestes roques i per la superba panxa del Montcau.

Abans d'arribar a l'alçada del Cavall Bernat de la Vall començarem una forta davallada fins arribar a la font de la Guineu; seguint després un camí més o menys planer, trobàrem la carretera que havíem deixat al començament. La seguírem un quilòmetre i mig fins arribar al peu del Castell de Mura, en un indret amb gran visió del paisatge que l'envolta.

Tornem a fer una altra davallada cap als conreus del mas de Sant Lleir amb la seva peculiar capella sense campanar i seguidament fins a la cabalosa Riera de les Nespres o de Mura; cal remarcar que en aquesta davallada es divisava a una banda una bonica visió que semblava un pessebre i a l'altra la majestuosa que s'aixecava al darrera nostre amb la superba silueta del Montcau.

Un cop arribats al rústec poble de Mura i admirada la bonica església i romànica de Sant Martí, emprenguérem la tornada cap a Terrassa.

IV. Pla de Sant Llorenç - Camí dels Monjos - Camí de la Senyora - Balma de la Pinassa Camí de la Font Soleia

L'esclatant dia 22 de setembre férem aquesta excursió matinal amb la idea d'anar a contemplar la majestuosa i superba espècie de pinassa que curiosament és envoltada per un bon nombre d'alzines, i és molt propera a la Canal Freda.

Començarem l'excursió per la canal de l'Esquirol i el camí dels Monjos, fins anar a trobar el camí de la Senyora, que entre clarianes que es van obrint pas i ens mostra unes extraordinàries panoràmiques. Una vegada arribats a l'ombrívola Canal Freda agafàrem un quasi perdor camí (per la gran quantitat de fulles que s'amunteguen a terra).

Al cap d'uns minuts ja veírem aquesta meravella de la natura, lluitant per tal de buscar un raig de llum, enmig de tot aquell alzar selvàtic, i com volent dir: "Aquí sóc jo".

Allí mateix hi ha la balma que dón nom a aquest pi. Sembla que d'aquesta balma en altre temps fou temporalment habitada, per tots els estris que hi ha, però ara tot és malmès.

Una vegada signàrem el llibre existent, reemprenguérem el camí de retorn. El ferem pel camí de la Font Soleia, lloc on encara poguérem fer el tragueta, malgrat el rajolinet existent i les quantitats de "becs" que hi havien al seu voltant.

Seguirem cal al Camí dels Monjos, i punt de sortida del cotxe de línia, al Pla de Sant Llorenç. El nombre de participants en aquesta excursió fou de 15.

V. Alzina del Sal·lari - Coll de Boix - Font d'en Rossinyol - Era dels Enrics - Font dels Traginers

El diumenge dia 13 d'octubre es va realitzar aquesta curteta i bonica excursió matinal pel sot dels Debanadors i la carena de l'Era dels Enrics. Malgrat la vertiginositat amb què fou programada fòrem nou els assistents.

Començarem l'itinerari pujant pels graons de Mura fins a Coll de Boix, per seguir cap a Mura. Uns minuts més enllà, seguint el Camí Ral de Berga, ens trobem amb un dels millors exemplars arboris d'aquesta regió per les seves dimensions, conegut per uns com l'Alzina del Vent, i per a altres com l'Alzina Bonica.

Als pocs metres, per un camí bastant emboscada i amb molta baixada, un xic perdedor en alguns llocs, arribarem al sot dels Debanadors, i a la balma del mateix nom, també coneguda per la font d'en Rossinyol.

Seguint el mateix corriol hi ha el camí que de coll de Boix va cap a Puigdoure i Matarrodona. Una vegada arribats a l'Era dels Enrics, reemprenguérem el retorn de nou cap a coll de Boix, i, per anar a omplir les garrafes d'aigua, ens desviarem cap a la Font dels Traginers, per continuar finalment a l'Alzina del Sal·lari.

VI. Alzina del Sal·lari - Camí Ral de Manresa - Les Boades - Rellinars.

El diumenge 10 de novembre es va dur a terme aquesta excursió matinal que ens permeté, a una vintena de companys, recórrer un tram de Camí Ral de Manresa, fins anar a trobar el camí de Rellinars al Coll de Bocs.

Començarem a caminar que tot just començava el dia, perquè l'hora de tornada de l'autobus de Rellinars és a les dotze, en principi.

Una vegada feta la pujada fins al Coll de tres Creus, i reposats, emprenguérem l'itinerari que antigament era utilitzat per anar a Manresa, venint de Barcelona i Matadepera, tot seguit la Serra de la Balma Roja.

El camí passa pel Paller de tot l'Any i anarem a cercar la balma i la font del Lladre.

Arribats al Coll de Bocs, deixarem aquest antic i carener camí per decantar-nos cap al vessant de Rellinars. En primer lloc trobarem l'imponent Castell de Bocs i uns minuts més enllà la masia de Les Boades amb la seva bonica font.

Continuem cap a les Cases i passada aquesta masia el terreny es més humit, degut a la gran quantitat de fonts que hi ha a la conca de la riera de Rellinars.

Un cop a Rellinars, anem a visitar la popular font del Ginjoler, doll que no es ressent pas gens de les fortes secades con la d'enguany.

La tornada a Terrassa va ésser una mica moguda degut a la suspensió del servei d'autobús, per part de l'empresa consesionària, motivada per la celebració d'una cursa automovilística la nit anterior.

VII. De coll d'Estenalles a Mura

El diumenge 24 de novembre, amb l'assistència de 18 consocis, es va realitzar l'excursió matinal que des del coll d'Estenalles ens porta a Mura, i que dona l'oportunitat de conèixer diverses fonts durant el trajecte. Les vàrem anar a visitar, acompanyats per un expert coneixedor de les rodalies de Mura, el doctor Gabriel Marquès.

L'itinerari seguit fou:

Coll d'Estenalles, la Falconera, sot de la Fréstega, pujol de la Mata, roure del Parrac, font de la Figuerota, cova del Pujol de la Mata, font de la Foréstega, camí de la Costa, font del Senyor Rector, font del Xasquer, ermita de Sant Antoni de Mura, font de l'Abeurador, font de l'Era, Mura.

VIII. De coll d'en Tropes a Vacarisses

El diumenge dia 1 de desembre, 23 consocis assistiren a l'excursió matinal, que es realitzà des de coll d'en Tropes fins a Vacarisses.

Al llarg d'aquest trajecte vam visitar les xamoses fonts de can Còdol, i vam admirar l'exposició que hi havia instal·lada dins de l'església de Sant Pere de Vacarisses, de totes les restes històriques trobades en el terme d'aquest típic poble vallesà.

L'itinerari seguit fou:

Coll d'en Tropes, torrent del Teix, torrent de les Vendranes, font i masia de les Vendranes, font de la Figuerota, torrent del Còdol, masia i font del Còdol, can Leonard, coll Cingle Gran, Vacarisses, església de Sant Pere, estació Renfe de Vacarisses.

IX. De Can Missert a les Fonts de Terrassa

El 8 de desembre la matinal fou de Can Missert a Les Fonts de Terrassa.

Al llarg del recorregut d'aquest itinerari visitarem, dalt del turó de la Serra de les Martines, en el lloc conegut per Creu de Conill, les restes dels fonaments, que es suposa pertanyien a una torre de guaita de la qual ens parla en Ramir Masdeu en el seu article "Els primers mil anys d'una ciutat: Ègara, V. Troballes d'interès arqueològic dins del terme municipal".

L'itinerari seguit fou:

Cruïlla ctra. Olesa, Autovia de la Bauma, can Missert, font de can Missert, font Freda de can Missert, torrent del Salt, serra de can Costa, font del Roser, urb. "El Sosiego", serra de les Martines, restes torre de guaita del turó del Conill, estació Ferrocarrils de la Generalitat de Les Fonts de Terrassa.

X. Recerca de l'establiment alt-medieval de La Pola - L'Espluga

El diumenge dia 22 de desembre, amb l'assistència de 15 consocis, es va realitzar una excursió matinal de recerca de l'establiment alt-medieval de La Pola - L'Espluga.

Durant l'itinerari vam poder admirar les restes arqueològiques que hi ha als vessants ponentins de la serra de l'Obac, que s'estenen als repeus dels turons de La Pola i de L'Espluga. És interessant remarcar les ruïnes del Mas de l'Espluga amb una progusió "d'Opus Spicatum".

L'itinerari seguit fou:

Azina del Sal·lari, coll de Tres Creus, sepultura i balma de la Porquerisa, font Balma i "Capades de Moro" de la Pola, coll de Tanca, Quarto de Reixes, forat del Vent, balma de l'Espluga, mas de l'Espluga, coll de Tres Creus, Alzina del Sal·lari.

BIBLIOGRAFIA:

Exc. I:

- **"Sant Pere Sacama i Sant Salvador de les Espases"**. Mateu Fusalba. Revista AL VENT n.º 71 Jun. 84, pg. 30-31. Terrassa.
- **"Sant Salvador de les Espases"** Joan Solà Sch. P. Terrassa 1929.

Exc. II, III i IV:

- **"L'establiment humà al Parc Natural de Sant Llorenç de Munt i l'Obac"**. Diputació de Barcelona. Servei de Parcs Naturals. Barcelona 1984.
- **"El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vistes per un excursionista"**. Antoni Ferrando i Roig. Sabadell 1982.
- **"Guia Monogràfica de Sant Llorenç del Munt"** Centre Excursionista de Terrassa. Edició facsímil. Terrassa 1984.
- **"Belleza i atractiu de Sant Llorenç del Munt"**. Lluís Vergés i Solà. Sant Llorenç Savall. 1973.
- **"Llibre de Sant Llorenç del Munt"** F. Vilaplana. Barcelona 1965.

Exc. IV, V i VII:

- **Les 100 Fonts de Mura**. Article aparegut en el Programa de la Festa Major de Mura 1985. Facilitat pel Doctor Gabriel Marquès.
- **Itineraris muntanyencs de Matadepera. Les nostres fonts**. Joan Marimón. Programa de la Festa Major de Matadepera 1974.

Exc. VIII:

- **"VACARISSES, Assaig històric d'un poble"**. Antoni Flotats i Llagostera. Vacarisses 1979.

Exc. IX:

- **"Els primers mil anys d'una ciutat: Ègara"**. Ramir Masdeu. Butlletí del Centre Excursionista de Terrassa n.º 126, Abril - Juny 1967, pg. 36 - 37.

Exc. X:

- **"Els masos medievals de l'Espluga i la Rouriga (Mura)**. Antoni Ferrando i Roig. Butlletí de la Unió Excursionista de Sabadell n.º 66 Abril, Maig, Juny 1983, pg. 9 - 16.

CARTOGRAFIA:

Exc. I:

- **"Sant Salvador de les Espases"**. Ed. Alpina. Granollers. esc 1:25.000.

Exc. II i IV:

- **"Plànol Topogràfic de Sant Llorenç del Munt"** Esc. 1:15.000 (del llibre "Guia Monogràfica de St. Llorenç del M.", del Centre Excursionista de Terrassa).

Exc. III, V, VII i X:

- **"Mapa Topogràfic de Sant Llorenç del Munt"** C. E. de Terrassa. 1963. esc. 1:25.000.

Exc. VI i VIII:

- Mapa de la XXXIX Marxa Excursionista d'Orientació per Muntanya. RELLINARS - CASTELL SAPERA, Club Exc. Pirenaic. 1985. Esc: 1:25.000.

Exc. IX:

- Mapa de l'IGN. esc. 1:50.000 n.º 392 Sabadell.

LLISTA DE SOCIS A QUI S'HA CONCEDIT LA MEDALLA DE MÉS DE 50 ANYS D'ANTIGUITAT

Joan Pineda Juncosa
 Antoni Feiner Rubiella
 Rafael Roig Oller
 Josep Mata de la Barata
 Joan Morral Seall
 Josep Tintoré Homs
 Jaume Tria Torres
 Josep Abelló Marcet
 Delfí Vall Corominas
 Salvador Martí Castell
 Joan Benet Puig
 Caietà Trenchs Sicart
 Antoni Miralda Espinal
 Jaume Altimira Codina
 Josep Llena Pujol
 Carles Altimira Codina
 Jacint Badiella Gibert

Pau Julià Obiol
 Antoni Aurell Tarragona
 Josep Comas Casas
 Domènec Segués Donadeu
 Josep Capella Carreras
 Josep Guatero Cabré
 Joan Prunés Torredemer
 Santiago Figueras Carreras
 Josep Torras Marbà
 Lluís Torrella Viver
 Francesc Duran Ullés
 Miquel Rambla Castells
 Alfred Serra Verdera
 Jaume Astals Busquets
 Joan Girona Boada
 Ramon Parent Cortel
 Carles Ballbè Artigues

Novembre 1985

LLISTA DE SOCIS A QUI S'HA CONCEDIT LA MEDALLA DE MÉS DE 25 ANYS D'ANTIGUITAT

Joaquima Boada Castillo
 Montserrat Castañé Font
 Francesc Ballbè Armengol
 Àngela Bruguera Font
 Cèlia Carles Soriguera
 Manuel Planchat Villacampa
 Juan Bautista Galí Barba
 Josep M.ª Arias Ventalló
 Josep Vidal Cañameras
 Manuel Güell Maldós
 Isidre Mas Domènech
 Joan Vives Duran
 Manuel Busqué Arnaus
 Joan Fontanals Alegre
 Josep Roca Morros
 Alfons Sanagustí Santolària
 Miquel Samaranch Amat
 Francesc Brugueras Rusca
 Josep Puig Masqué
 Narcís Bacardit Puig
 Jaume Fabrés Amorós
 Josep de Ignàcio-Simó Sucarrats
 Ramon Boncompte Feiner
 Salvador Castells Cañameras
 Domènec Capdevila Buxeras
 Marian Barba Farrés
 Albert Moncunill Ballarà

Salvador Costa Armengol
 Josep Jorba Sendra
 Joan Martorell Braberà
 Ramon Brunos Alberó
 Miquel Oliveras Bach
 Ramon Rius Soldevila
 Jaume Torrella Quintana
 Francesc Costa Barrera
 M.ª Rosa Navarro Careras
 Francesc Palet Setó
 Antoni Garriga Rius
 Joan Domènech Jufresa
 Manel Romans Pous
 Maurici Castañé Font
 Andreu Ventalló Arch
 Magdalena Segués Sarrion
 M.ª Lurdes Segués Sarrion
 Antoni de Ignàcio-Simó Sucarrats
 Emili Masallé Guarné
 Manel Puig Rodó
 Francesc Estrada Vilalta
 Carles Mussons Perelló

Antoni Peiró Corradas	Francesc Armengol Giralt
Salvador Tresserra Soler	Josep Roig Junyent
Montserrat Font Guillué	Miquel Cuyàs Tusell
Francesc Llongueras Margarit	Joan Martí Gascón
Ramon Muncunill Ballarà	Artur Boada Claret
Emili Llongueras Bayó	Josep Soler Soler
Hermias Busqué Arnaus	Josep Ubach Invers
Àngela Torrella Quintana	Antoni Sanahuja Carreras
Jordi Pi de la Serra Joly	Joan Baltà Talló
Amadeu Clariana Gusi	Emili Badiella Bosch
Josep M. ^a Domènech Fargas	Manel Palà Serra
Mateu Fusalba Bosc	Eduard Soranells Casas
Màrius Samarra Aroza	Isidre Vives Aymerich
Carme Bellés Boix	Joan Soler Tramunt
Florenci Soriguera Soriguera	Manel Garcia Galindo
Jordi Serra Pàsies	Isabel Mas Domènech
Josep Deixt Buixadé	Miquel Carreras Torrella
Maties Masip Banqué	Artur Font Roca
Àngel Carles Soriguera	Làzaro Ferreira Salas
Francesc Casas Lamolla	Josep Arnau Duaigües
Josep Mies Font	Domènec Moliné Sabau
Joan Llach Vidal	Fèlix Torres Querol
Agustí Abad Ros	Agustí Salaet Pubill
Benet Pagès Armengol	Antoni Barata Gual
Joan Monfort Mauri	Jesús Llamas Sanchís
Josep Pous Ballbè	Antònia Llamas Sanchís
Ricard Camí Aliart	Josep M. ^a Soler Aliart
Josep Segura Freixa	Teresa Felip Ezequiel
Ramon Armengol Rodó	Rosa Vila Sauquet
Isidre Puig Gassó	Fèlix Belil Claret
Domènec Vintró Rodó	Jordi Soler Soler
Joan Altisen Palau	Santiago Morera Garcia
Anna Fitó Larroya	Pere Ros Gasset
Victor Abad Pérez	Jaume Figueras Pala
Josep Casamada Biosca	Tomàs Casanovas Mas
Margarida Dalmases Trullàs	Josep Costa Brunet
Elvira Dalmases Trullàs	Marian Galí Segués
Maria Ribalta Blesa	Manuel Andreu Sàez
Antoni Forte Soriano	Francesc Ferrer Negra
Joan Dalmases Casanovas	Salvador Purull Alavedra
Joan Estrada Rodó	Paulina Pi de la Serra Joly
Josep Pou Camí	Manel Campos Alcaraz
Lluís Valls Pascual	Josep Bellés Trullàs
Josep Grau Gallofré	Joan Turull Sanahuja
Frederic Vancells Calvet	Carles Puig Vilanova
Josep Arch Casanovas	Francesc Prat Setó
Joan Font Santacana	Ramon Riu Berenguer
Màrius Ferrer Féniz	Ferran Alavedra Peñalva
Elies Soriguera Soriguera	Francesc Baltà Talló
Antoni Farreras Masanès	Josep Carreras Arch
Manuel Llvet Martínez	Jaume Centelles Puig
Narcís Duran Brualla	Antònia Orriols Colomer
Josep Pons Maeso	Baltasar Pineda Santacana
Jaume Dalmases Trullàs	Domènec Argemí Madurell
Ramon Capella Armengol	M. ^a Alba Sitges Serrate
Ramon Cabeza Sabater	Josep M. ^a Castells Pagès

Enric Estrenjer Viader
Josep M.ª Martí Besser
Joaquim Tintoré Quílez
Josep Cortada Prunés
Pere Anglada Pujal
Maurici Talló Sala
Josefina Castellet Prat
Joan Verdera Letosa
Montserrat Tomasa Solsona
Francesc Soler Llamas
Vicenç Tiana Font
Virgili Vera Junyent
Jordi-Joan Rubí Jover
Jaume Marcet Riera
Ricard Alegre Morillo
Leandre Serra Àlvaro
Rosa M.ª Escudé Moncunill
Marcel Relats Miroso
Núria Sitges Serrate
Montserrat Torres Almirall
Eduard Pérez Figueras
Francesc Ullés Plana
Agustí Junyent Mindan
Miquel Oller Bayó
Joan Brugués Figueras
Josep M.ª Serrano Siraña
Ramon Tutusaus Pomés
Josep Masagué Puig
Joan Barceló Prat
Josep Viñals Querol

Ignaci Amat Armengol
Josep Cadafalch Gabriel
Jaume Roura Josa
Ricard Bassols Pujol
Alfons Soler Montaña
Climent Vallès Argemí
Josep M.ª Moreno Giralt
Jordi Tomàs Lamolla
Manel Molí Torrelles
Josep Baldó Mañosa
Juli Puigantell Dañes
Antoni Rodó Figueras
Josep Arola Sala
Ramon Ortiz Ponsa
Antoni Ventura Astals
Joan Galí Barceló
Antoni Grau Gallofré
Josep Junyent Mindan
Jaume Orrit Sabaté
Antònia Carbonell Oliva
Joan Oliver Barceló
M.ª Antònia Raventós Puig
Ramon Pitarch Ribas
Valentí Fabrés Cardona
Ferran Bach-Esteve Massaneda
Joan Artigues Lapeyre
Santiago Estrada Penalva
Amadeu Pagès Tomasa
Martí Boada Montull
Jaume Galofre Gabarró

crònica

ACTES I CONFERÈNCIES

— **9 de gener: SIMA DE LA PIEDRA DE SAN MARTIN (PIRINEU BASCO-NAVARRÈS).** Com a digna cloenda del XXII CURSET D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA, la notable espeleòloga Montserrat Ubach, representant de l'ERE del Centre Excursionista de Catalunya, ens feu una interessantíssima relació d'aquest famós avenc situat a la ratlla divisòria amb França i al bell cim de les altes carenes del Pirineu basco-navarrès.

La dissertació, adequadament il·lustrada amb fotografies — diverses de les quals són veritaders documents històrics —, ens apassionà per les moltes vicissituds (inclús mortals) que ha sofert l'encara no concloua exploració d'aquesta famosa cavitat, actualment considerada com la tercera en profunditat entre totes les fins ara conegudes arreu del món.

— **10 de gener: MISSA PELS CONSOCIS DIFUNTS.** A la basílica del Sant Esperit se celebrà una missa oferta en memòria de tots els nostres consocis difunts fins aquella data.

— **Del 7 al 20 de gener: EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA DELS ACTES DEL 75^è ANIVERSARI DEL CENTRE.** En els nostres locals socials, hi fou muntada una gran i molt concorreguda exposició de documents fotogràfics captats durant la gran munió d'actes que es realitzaren durant el curs de l'any passat 1985, amb motiu de la commemoració del 75^è ANIVERSARI. El quantí material exposat fou realitzat pel fotògraf JORDI ALBAREDA i també per diversos consocis que oferiren la seva desinteressada i agraïda col·laboració.

— **23 de gener: VIATGE AL JAPÓ.** JOSEP MARIA GAVIN, l'admirat escriptor, fotògraf, excursionista, col·leccionista polifacètic i fundador de l'Arxiu que duu el seu nom, ens oferí una ben interessant i documentada conferència il·lustrada amb projeccions de diapositives fotogràfiques, basada en les seves experiències viscudes al llunyà Japó, aquest país tan desenvolupadament modern, i a l'ensem, tan arcaic pels seus costums populars i la salvaguarda dels seus pintorescs temples religiosos i la bellesa intrínseca dels seus encisadors i ben mimats paisatges.

Durant l'acte, tingué efecte l'obertura de les pliques corresponents als treballs classificats i el lliurament als autors dels mateixos, dels Premis estipulats en el CONCURS DE TREBALLS CIENTÍFICS I LITERARIS convocat pel nostre Centre amb motiu de la Commemoració del 75^è Aniversari de la seva fundació.

— **6 de febrer: DEL KILIMANJARO A L'ÍNDIC.** Novament aquesta parella d'incansables i observadors consocis, Dolors Vilà i Francesc Soler, ens ofrenaren un nou recorregut dels seus.

Ajudats per un impressionant conjunt de diapositives de sensible i poètica bellesa, ens mostraren les vivències de llur ascensió al cim del Kilimanjaro, el més alt del continent africà. Ens il·lustraren l'aproximació, l'ascensió i la culminació del gran massís, així com el retorn per les tropicals platges de l'Oceà Índic. De faisó molt remarcable ens admiraren amb una

sensacional exposició del paisatge, la flora i la fauna d'aquestes selvàtiques terres. Fou especialment curiosa la coneixença visual i viscuda pel pas dels primitius poblats alborígens de la tribu Massai.

— **14 de febrer: ICEBERG.** El nostre habitual i admirat professor en Joaquim Montoriol enguany dissertà i il·lustrà, amb la seva peculiar pedagogia visual i oratòria, sobre el tema d'aquestes navegants muntanyes de gel.

Resumirem la seva lliçó: Es realitza una llarga ruta de milers de quilòmetres a través de Groenlàndia, la península del Labrador i l'illa de Terranova. Durant la travessada podem seguir el naixement, la vida i, finalment, la mort dels icebergs. Encara que el camí recorregut transcorri sempre per les costes, també hom contempla els impressionants paisatges interiors de les illes i la part continental ("Indlandsis") i les grandioses llengües glaciars ("Barren-Land"). Com s'escau arreu, els éssers vius juguen un important paper en aquest allunyat periple: no solament l'home — ací, l'esquimal —, sinó també les balenes i tota mena de monstres marins, en el reportatge, deixen d'ésser mítics i llegendaris per a convertir-se realment en unes espècies d'animals de realitat biològicament comprobable.

L'amenitat i la gràcia habitual de l'orador-fotògraf fou, com sempre, el més valuós complement d'aquesta recordada vetllada.

— **6 de març: VÍDEO-REPORTATGE DEL 75^è ANIVERSARI DEL C.E.T.** Al nostre local i enmig d'una gran espectació, s'estrenà el vídeo-reportatge dels actes centrals commemoratius del 75^è ANIVERSARI FUNDACIONAL DEL CENTRE, celebrats durant la jornada del passat dia 20 de novembre.

Aquest exhaustiu reportatge, del qual n'és autor el fotògraf Marcet, fou molt aplaudit i lloat a causa de la seva excel·lent tècnica cinematogràfica, així com per la bona realització i enregistrament sonora. En fi, un document valuós i digne, que caldrà tenir present en l'avenir històric del nostre Centre.

— **13 de març: VIATGE A LES ANTÍPODES.** Amb aquest tan suggestiu com intrigant títol, en Francesc Gurri i Serra, president de la Secció de Geografia i Ciències Naturals del Centre Excursionista de Catalunya, en oferí una bona mostra del seu saber d'interpretació visual i afectiva de les seves impressions i vivències durant un llarg viatge, des d'ací, fins a la més remota i llunya antípoda.

Aquest vast i exòtic periple s'inicià a l'australiana Sidney i finalitzà a les tropicals i pintoresques contrades de Nova Zelanda.

— **3 d'abril: CATORZÈ CAMPAMENTS SOCIALS D'ALTA MUNTANYA: 1960-1973.** Tal com havíem profetitzat, no ha calgut perdre la paciència per a viure i veure la segona part — la primera s'escaigué el dia 14 de novembre de l'any passat inclosa en els actes programats per al nostre 75^è Aniversari — de les projeccions retrospectives d'activitats i efemèrides del C.E.T. que ens ofereix el nostre consoci i apreciat fotògraf, en Jaume Altimira i Codina.

La present edició que s'anunciava com a "CATORZÈ CAMPAMENTS D'ALTA MUNTANYA": 1960-1973", transcorregué enmig d'un clima amical i a l'ensem crític — en el sentit de bonhomia i complaença individual i comunitària — cosa que facilità l'evocació, la recordança, i a voltes, l'enyorança d'uns éssers, d'uns indrets i uns moments ja desapareguts irremeiablement pel pas de les anyades.

Com que tenim la certesa de que encara resten molts de temes per espigolar en aquest valuós arxiu gràfic del nostre company Altimira, prendrem nova dosi de perseverança per a esperar-ne una altra d'aquestes seves il·lusionades, evocadores i nostàlgiques vetllades.

—4 d'abril: **HEM FET EL CIM**. Enmig d'un clima de multitudinària espectació de socis i conciudadans nostres, a la sala d'actes de l'Épic - Casino del Comerç, s'estrenà a Terrassa el film reportatge "HEM FET EL CIM".

Com tothom sap, es tracta del documental filmat durant la segona expedició catalana a l'Everest, durant la qual, i el dia 28 d'agost del 1985, s'assolí l'anomenat "sostre del món" amb els seus 8.848 metres d'altitud.

El film fou presentat per uns dels escaladors triomfants i a l'ensems, aquests ho foren pel president del Centre, en Jaume Galofre qui els donà la benvinguda en nom de tota la ciutat.

—22 d'abril: **LLIURAMENT DE LA MEDALLA D'OR DE LA CIUTAT DE TERRASSA AL C.E.T.** El principal dels actes programats pel consistori terrassenc per a celebrar la festa de Sant Jordi d'enguany fou, sens dubte, el solemne lliurament de la Medalla d'Or de la Ciutat al nostre Centre.

En el Saló de Plens de la Casa de la Vila, ple de gom a gom d'una gran gernació que ocupava també les veïnes estances, corredors i l'escala d'honor, fou lliurada pel nostre Batlle, Sr. Manel Royes, al president del Centre, Sr. Jaume Galofre, la Medalla de la Ciutat, en la seva categoria d'or. Aquest, en un bell parlament, regregracià amb emoció l'honor històric que acabava de rebre el Centre Excursionista de Terrassa.

El parlament d'ofrena i gratitud fou dit i compost per la nostra apreciada consòcia Sra. Paulina Pi de la Serra. El text d'aquesta magistral i modèlica peça oratòria, que relata tota la trajectòria històrica dels setanta-cinc anys de la nostra entitat, esperem veure-la promptament impresa en un dels propers exemplars del nostre Arxiu.

Cloqué l'acte, l'alcalde de Terrassa, tot glosant els mèrits que el Centre ha fet en pro de la ciutat, la cultura i l'esport i que han fet possible i merescut el reconeixement de la ciutat al Centre, simbolitzat en aquest preuat guardó.

—24 d'abril: **LA RUTA DE LA SEDA**. Com a acte inclòs en la programació del 75e Aniversari de la fundació del Centre, el nostre consoci, el Dr. Josep-Maria Arias i Ventalló, en el marc on ens té habitualment acostumats — Cinema Catalunya — per les seves periòdiques i anyals dissertacions, enmig del clima multitudinari i enfervorit que sempre provoca, ens delectà amb l'apassionant tema de "LA RUTA DE LA SEDA (SILK ROAD)".

Solament fa dos anys que la República Popular Xinesa ha obert al turisme estranger les províncies més occidentals de l'immens país: el Sinkian i el Gansu.

Aquesta circumstància ha fet possible que l'antic i esdevingut mític camí de la Ruta de la Seda, que transcorre per aquelles llunyes regions de l'Àsia Central, pugui ser recorregut per l'excursionista, l'arqueòleg o l'il·lusionat per a conèixer els més allunyats i insòlits racons del globus terraqui.

En Josep-Maria Arias, pogué formar part d'una de les petites expedicions que l'any passat van aconseguir l'autorització governamental xinesa per anar a aquests vasts i inconeguts territoris.

Basat en aquest excepcional viatge per la Xina, el nostre inquiet explorador ens mostrarà, en una primera part i amb una sèrie de diapositives comentades, la generalitat del país xinès, els seus homes i dones, les seves ciutats i les seves meravelles d'art i d'història. A la segona part, tot viatjant amb tren, amb "jeep", sobre camell, i, fins i tot, fent llargues i esgotadores caminades a peu, el seguirem per un dels més prestigiosos i fascinants camins de la història: el camí més cèlebre, el més llarg, i a l'ensem, el més antic del món: la Ruta de la Seda.

Amb la minuciosa i apassionada descripció d'aquest camí, que tot amant de l'art i de l'aventura somnia conèixer i viure, ens mostrarà enmig de pintoresques peripècies, les infinites planures desertes, les grans muntanyes, les ciutats mortes i els pobles vius, supervivents de difícils mil·lenis d'existència, els quals encara n'ofrenen l'estroncada riquesa de les seves arts subjugants i ensomniadorament meravelloses.

Novament ens és grat regraciar a l'il·lustre conferenciant la seva dedicació envers el seu amical i fidel públic, i a l'ensem agrair-li aquesta bona dosi terapèutica que suposa, any rera any, un plaent i gratificant remei que cura i esmena l'esllanguiment que sofrim a manca de voluntàries i il·lusionades perspectives de camins més o menys iniciàtics envers el coneixement i la bona convivència amb tots els països i habitants de la Terra.

— **8 de maig: ESCÒCIA, PAÍS DE GLAÇ.** En Joan Quintana i Paredes, guia de muntany, professor de l'ECAM, membre actiu del CADE, del CPHM i redactor de la revista "MUNTANYA", ens presentà una nova i original faceta de l'alpinisme, encara minoritària a les nostres terres: l'escalada sobre gel i la seva pràctica en les latituds més septentrionals de l'Europa.

Fent-ne una introducció didàctica d'aquestes insòlites activitats, diguem-ne glacials, al nostre Pirineu, ens introduí i mostrà unes escalades de cascades glaçades als Alps.

Seguidament ens feu una superba exposició de victorioses escalades hivernenques realitzades a Escòcia i més concretament al massís del BEN NEVIS — 1.343m. —, la màxima altitud muntanyenca de l'illa de la Gran Bretanya.

Fou molt lloada la seva dissertació. El seguit de belles diapositives que presentà mostraren l'envejable experiència i la ferma resistència de l'autor en aquesta difícil i molt incòmoda — pel fred — especialitat d'escalada.

— **5 de juny: SAIPAL '85.** A l'auditori del Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de Terrassa, s'estrenà el muntatge àudio-visual sobre l'expedició del Centre Excursionista de Terrassa, portada a terme durant la tardor passada, a la muntanya del Saipal, de 7031 metres d'altitud, a la serralada de l'Himàlaia, a l'oest del Nepal.

Aquesta expedició va recórrer un dels paratges més desconeguts del Nepal i va ésser la segona de les cordades a assolir-ne el cim. En aquesta ocasió es van obrir dos nous itineraris: un per l'aresta W. i l'altre per la paret S.S.N. Nou dels tretze expedicionaris varen trepitjar aquest difícil cim.

Segons l'opinió generalitzada de molta de l'assistència a l'acte, és aquest un dels millors muntatges fotogràfics que hem vist i admirat darrerament. La notable gesta pels nostres joves i agosarats consocis quedarà revaloritzada per aquest document, concebut, elaborat i recreat amb tant d'amor i de reconegut mestratge. Enhorabona per aquest triomf muntanyenc i per aquesta quasi immillorable recreació divulgativa del mateix!

15 de maig: FESTIVITAT DE SANT BERNAT DE MENTHON. Com ja és tradicional de cada any per la seva diada, el Centre organitza la celebració de la festa del Patró dels muntanyencs al cim de La Mola de Sant Llorenç del Munt.

A l'església del cenobi benedictí, es celebrà una fraternal missa. Mn. Lluís Bonet féu una emotiva plàtica pensada per a tots els excursionistes assistents, bo i glossant la figura i el símbol del nostre Sant homenatjat. Finalitzat l'acte, hom desfilà en processó rera la imatge pels envolts del monestir i es procedí a la ja clàssica benedicció de motxilles i altres estris de muntanya.

Més tard, a la Cova del Drac, la intrèpida jovenalla concurrent féu les degudes acrobàcies per la pared d'aquest llegendari monòlit fins aconseguir-ne la seva ascensió.

Es clogué la festa amb un dinar de germanor a Can Pobla.

—26 de juny: PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "HISTÒRIA D'UNA PEDRA". El veterà escalador i notable publicista, en Josep Barberà i Suqué, feu la presentació de la seva recent obra literària "HISTÒRIA D'UNA PEDRA: CAVALL BERNAT DE MONTSERRAT".

Aquest llibre, vertader monument d'erudició recopiladora de gestes i dates escalatòries efectuades en aquest famós i mític monòlit montserratí, està bellament redactat i immillorablement il·lustrat amb moltes curioses i històriques fotografies i diversos gravats.

Per a nosaltres, els del Centre Excursionista de Terrassa, és de vera complaença remarcar en que el primer registre d'intent seriós d'escalada, hi és redactada la temptativa feta per un equip d'escaladors nostres l'any 1924, els quals n'assoliren el punt més elevat —on hi clavaren la famosa barra de ferro— de tots els intents realitzats fins aquella data. Aquesta fita terrassenca no fou superada fins molts anys més tard, quan hom assoleix ultrapassar la barra que durant tant de temps esdevingué el cobejat record de l'acció realitzada per aquella intrèpida cordada del Centre Excursionista de Terrassa.

La vetllada es completà amb una interessantíssima i antològica projecció de diapositives històriques que il·lustraren el tema del Cavall Bernat —La Pedra—, símbol de l'escalada montserratina.

Finalitzà aquest acte, amb el repartiment de premis de la II MARXA POPULAR EXCURSIONISTA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA, per Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, realitzada el passat dia 11 de maig.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

A la ciutat de Terrassa, a les vint-i-dues hores en primera convocatòria, i a les vint-i-dues hores i trenta minuts del dia vint de febrer del 1986, en el nostre estatge social, sota la presidència del Sr. Jaume Galofre i Gabarró, acompanyat dels sots-presidents Srs. Antoni Ventura i Astals, Manuel Campos i Alcaraz, del Sr. Secretari Pere Ribó i Bonet, i del Sr. Tresorer Francesc Dalmases i Capella, té lloc l'Assemblea General Ordinària dels socis del Centre Excursionista de Terrassa.

Obre l'Assemblea el Sr. president agraint la presència dels nombrosos assistents, tot seguit passa la paraula al Sr. Secretari que llegeix l'acta de l'Assemblea General ordinària anterior, que tingué lloc el dia vint-i-quatre de gener de 1985. L'assemblea aprova l'acta llegida.

Dins el segon punt de l'ordre del dia, el Sr. secretari llegeix la memòria d'activitats del curs 1985, tot i recordant als assistents que el detall de les activitats poden trobar-lo en les

circulars mensuals. Tambè i com es costum, durant la lectura de la memòria de les activitats, els diferents vocals de cada secció exposen les activitats que els son pròpies. L'assemblea es dóna per assabentada.

En el tercer punt de l'ordre del dia, el Sr. tresorer informa de l'estat de comptes i tresoreria, la liquidació del pressupost del 1985, i del projecte de pressupost per al 1986. S'informa també de l'estat del pagament del deute amb la Caixa d'Estalvis de Terrassa, i de la conveniència d'anar amortitzant capital. En la seva exposició el Sr. tresorer fa especial menció de la finançació de l'expedició al Saipal, i en el decurs de la mateixa, pren la paraula un membre de l'equip expedicionari per ajudar a aclarir el tema en qüestió. Preguntada l'Assemblea, es dóna per assebtada de tot el que s'ha exposat i aprova els projectes presentats.

En el quart punt de l'ordre del dia, el Sr. President exposa la marxa general de l'entitat, i fa esment de la seva sorpresa en veure que gairebé la totalitat dels actes programats pel 75è Aniversari van poder ésser realitzats, malgrat l'augment important del seu pressupost. Proseguint amb la seva exposició el Sr. president vol remarcar alguns dels diferents actes que s'han fet en relació al 75è Aniversari: la setmana espeleològica de la S.I.S., l'exposició de fauna i flora que la Secció de Ciències va fer al Centre Cultural; l'expedició a l'Himàlaia en què es va assolir el cim del Saipal de 7.031 mts.; la 1.ª Marxa Popular que va organitzar el Centre amb el recorregut Terrassa-La Mola-Terrassa; la marxa a peu Terrassa-Canigó; etc. etc. Remarca també el Sr. president l'importància que ha tingut per al Centre, el que l'Excel·lentíssim Ajuntament de Terrassa, hagi concedit a la nostra Entitat, la Medalla d'or de la Ciutat.

També assabentada el Sr. President, que s'han agençat les golfes del nostre local per a fer un nou estatge per a la Secció Infantil.

Pel que fa referència a la nova guia i nou mapa de Sant Llorenç, el Sr. president comunica a l'Assemblea que malgrat la feina que això comporta, no s'hi deixa de treballar, i que es preveu que pugui sortir ambdues coses pels voltants del mes de maig.

Per acabar el seu informe, el Sr. president demana a tots els assistents que el proper acte de repartiment de medalles de 50 i 25 anys de socis de la nostra entitat, torni a ésser una festa tan multitudinària com la que es féu per primera vegada fa pocs dies.

En arribar al cinquè punt de l'ordre del dia, el Sr. president assabenta l'Assemblea que de moment encara no ha trobat qui el pugui substituir amb la tasca de presidència de la nostra Entitat. Exposada així la situació als assistents, l'opinió general de l'Assemblea és que el Sr. Galofre continuï un any més, ja que sens dubte serà un any menys feixuc perquè els actes del 75è Aniversari ja seran acabats. Una altra opinió dels assistents i rebuda amb molt d'aplaudiments, és que el Sr. Galofre hauria de continuar un altre any, ja que ningú més adient que ell en aquests moments es l'indicat per a rebre per al Centre la Medalla d'Or de la Ciutat.

El Sr. president agraeix moltíssim l'opinió de l'Assemblea però diu que després de quatre anys d'estar al front de l'Entitat, es troba una mica cansat.

Novament se l'exhorta a continuar un altre any, ja que és l'únic mereixedor de recollir l'abans esmentada medalla d'or de la Ciutat.

Un fort aplaudiment esclatà quan finalment el Sr. Galofre accedeix a seguir un altre any al front de l'Entitat.

A continuació es va fixar la data del 20 de març de 1986, per a celebrar l'Assemblea Extraordinària i poder presentar així la junta que junt amb el Sr. president regirà i vetllarà el nostre Centre.

Novament agafa la paraula el Sr. president per exposar a l'Assemblea la seva preocupació

motivada pel deute que el Centre té amb la Caixa d'Estalvis de Terrassa. Creu que podria haber-hi uns quants socis que deixessin els diners necessaris per a liquidar així el deute amb la Caixa d'Estalvis, d'aquesta manera el Centre deixaria de pagar interessos, ja que aquests representen per al Centre una partida molt feixuga, i els diners que aportarien els socis en qualitat de préstec, els serien retornats en un termini prèviament establert, i naturalment sense pagar interessos, ja que aquets diners foren els guanys que l'Entitat tindria amb l'esmentada operació.

En el sisè i últim punt de l'ordre del dia, l'Assemblea pregunta i demana que per a la propera Assemblea Extraordinària del 20 de març proper, es porti un esbós de l'emissió de capital sense interessos.

Pregunta també l'Assemblea si fóra possible de poder rebaixar el capítol de despeses del cobrador. Se li contesta que constantment s'està fent campanya per tal de que els socis es decideixin a pagar les quotes mitjançant els serveis d'un banc o caixa.

Sense res més, el Sr. president aixeca l'Assemblea a un quart i cinc minuts d'una del dia vint-i-u, convidant tot seguit a tots els assistents a compartir un rom cremat que se servirà a la sala d'estar del Centre.

ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINÀRIA

A la ciutat de Terrassa, a les vint-i-dues hores en primera convocatòria, i a les vint-i-dues hores i trenta minuts del dia vint de març del 1986, en el nostre estatge social, sota la presidència del Sr. Jaume Galofre i Gabarró acompanyat dels sots-presidents Srs. Antoni Ventura i Astals, Manuel Campos i Alcaraz, del Sr. Secretari Pere Ribó i Bonet, i del Sr. Tresorer Francesc Dalmases i Capella, té lloc l'Assemblea General Extraordinària dels socis del Centre Excursionista de Terrassa.

Obre l'Assemblea el Sr. president againt la presència als assistents. Tot seguit passa la paraula al Sr. Secretari, que després de llegir un resum corresponent als punts 5è i 6è de l'ordre del dia de l'Assemblea General Ordinària corresponents al passat dia 20 de febrer, s'exposa als assistents per la seva aprovació. L'Assemblea aprova l'esmentat resum.

A continuació el Sr. president dóna lectura de la llista de membres que conformaran la nova Junta, encapçalada pel mateix Jaume Galofre i Gabarró com a president reelegit. L'Assemblea es dóna per assabentada i aprova la llista que es la següent:

President:	Jaume Galofre i Gabarró
Vice-president I:	Manuel Campos i Alcaraz
Vice-president II:	Josep Pons i Maeso-Montserrat
Secretari:	Joan Llobet i Fruitós
Tresorer:	Francesc Dalmases i Capella
Bibliotecari:	Mateu Fusalba i Bosc
Vocal publicacions:	Joan Tort i Donada
"	Salvador Vives i Jorba
" informació:	Ferran Lozano i Ferrer
" local:	Pere Anglès i Sabater
"	Miquel Garcia i Riba
" ciències naturals:	Joan Crispí i Escursell
" alta muntanya:	Manuel Tomas i Alastruey
" secció infantil:	Lourdes Morera i Subirà

Vocal secció d'esquí:	Eulàlia Serrallach i Carulla
" " d'espeleologia:	Gemma planas i Batalla
" " fotografia:	Jordi Albareda i Valldeperas
" curs d'excursionisme:	Cristina Prat i Boada
" d'excursions:	Francesc Suárez i Fernández
" de conferències:	Abel Colomé i Estadella
" de campaments:	Manuel Centelles i Guimerà
" assessor jurídic:	Dolors Marceló i Pi
	Francesc Palet i Setó
	Josep M. ^a Morera i Garrigó
	Hermies Busqué i Lluch
	Salvador Mesallès i Argelich
	Antoni Vicente i Royo
	Antoni Ventura i Astals

Pau Julià i Oriol

Representant del Centre a l'Ajuntament: Ferran Lozano i Ferrer

Representant del Centre a la Caixa d'Estalvis: Josep Pons i Maeso

En l'apartat corresponent al programa d'activitats, el Sr. president fa esment que s'ha de continuar treballant en les activitats programades pel 75^è Aniversari que si bé no han estat acabades, ha estat per la molta feina que algunes d'elles han comportat, com per exemple l'edició de la nova guia i nou mapa de Sant Llorenç i Serra de l'Obac.

El Sr. president llegeix el programa d'activitats previst per tot l'any vinent, fa esment en especial de la 2.ª Marxa Popular del Centre, del Campament de Vacances a la Vall Farrera, de la travessa Terrassa-Pica d'Estats, etc.

Finalment el Sr. president té unes paraules d'agraïment per als membres de Junta que deixen llurs càrrecs i per la col·laboració que durant diversos anys han tingut amb el Centre.

en relació al 6^è punt de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària prop-passada, el Sr. president explica a l'Assemblea que ja s'han recollit 1.200.000 Ptes. i que creu que s'arribarà a complir la fita dels 3.000.000 ptes. que al Centre li fan falta.

En el 2.^{on} punt de l'ordre del dia de l'Assemblea General Extraordinària d'avui, corresponent a precís i preguntes i suggeriments, els Srs. Planchat, Garriga i Massip, pregunten el per què la 2.ª Marxa Popular Excursionista, es farà seguint l'itinerari de la primera marxa, i creuen que fóra més adient de canviar-lo per tla de donar a conèixer els diferents indrets de les nostres contrades. Contesta el Sr. president tot dient que tot i comparant-la amb la Marxa Matagalls-Montserrat (que tmbé segueix sempre el mateix itinerari) són marxas amb un esperit molt diferent. No obstant i en anys veniders, l'experiència determinarà si cal o no el canvi.

En relació al tema de cercar aportacions econòmiques retornables i sense interessos, els Srs. Planchat, Garriga i Massip, exposen llur opinió dient que potser s'hauria de fer una recaptació a nivell obert a tots els socis. Contesta el Sr. president, dient-los que pel fet d'anunciar-ho en assemblea ja es dona per un fet obert i públic, i si es varen visitar unes persones concretes, va ésser només amb la intenció de cobrir al més ràpid possible les quantitats perseguides i no pas amb el criteri de voler ferir o marginar la resta de socis, cosa totalment impensable per part de la Junta.

El soci Sr. Jordi Cadevall pregunta si el Centre s'adhereix a alguna de les tantes "crides",

“associacions culturals”, etc. El Sr. president li contesta que si bé el Centre s’ha adherit ja a diversos moviments o associacions culturals del tipus que el Sr. Cadevall pregunta, el Centre cal dir que és molt prudent en fer-ho, ja que darrera d’aquestes crides o associacions hi ha moviments polítics.

Sense cap més pregunta el Sr. president aixeca l’Assemblea a dos quarts i cinc minuts del mateix dia vint.

ASSEMBLEA ANUAL ORDINÀRIA

El dia 17 de juny, a les 20 hores, sota la presidència d’Eulàlia Serrallach, s’obrí l’assemblea a la Secció d’Esquí del Centre amb el següent ordre del dia:

- 1) Lectura i aprovació, si escau, de l’acta de l’assemblea anterior.
- 2) Informe Tresoreria
- 3) Informe de Presidència-memòria i programa
- 4) Renovació de la Junta
- 5) Precs, preguntes i suggeriments

La presidenta, Eulàlia Serrallach, començà llegint l’acta de l’assemblea anterior, la qual cosa va ésser aprovada per unanimitat.

Seguidament, el tresorer, Josep M.ª Serrano, informa de l’estat de comptes del curs 1985 i va presentà el presupost per el següent curs.

Tot seguit, la presidenta llegí el resum de les activitats més importants dutes a terme durant l’any 1985. Seguint amb l’informe es proposà renunciar a la Subvenció del Centre dels anys 84/85 i 85/86 i fer li u préstec, mesures que van ésser aprovades per amplia majoria.

En el següent punt de l’ordre del dia es parlà de la necessitat de fer un programa per demanar un ajut econòmic a alguna firma comercial i l’augment de les quotes de la Secció a 500 ptes., proposicions que van ésser de nou aprovades per amplia majoria.

Seguidament Eulàlia Serrallach proposà continuar en la presidència amb alguns canvis a la Junta. Donant que no hi hagué cap altra proposta, es votà i aprovà la següent junta:

President:	Eulàlia Serrallach
Vice-president:	Arthur Arnau
Vocals:	Narcís Duran
	Quim Gràcia
	Jordi Serra
Tresorer:	Josep M. ^a Serrano

El president presentà el programa d’activitats per l’any 1987, destacant la continuació dels Cursets d’Esquí Alpí, d’Esquí de Competició i d’Esquí Artístic.

L’Assemblea s’aixeca a les 23 hores.

COL·LABORACIONS SOCIALS FORANES

XVII^a RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

El dissabte i diumenge dies 22 i 23 de Febrer a Montserrat es celebraren els actes de la XVII^a RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA.

Enguany, l’organització i desenvolupament d’aquest important acte d’afirmació patriòtica

i excursionista, fou a càrrec del Grup Cavall Bernat (Montserrat) i amb el patrocini de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

Un grup de vint consorcis nostres assistiren a aquests tradicionals i emotius actes, a l'ensams, representaren i confirmaren la presència i constància de la nostra entitat envers aquest emotiu esdeveniment dins del curs anyal de les nostres activitats cíviques i excursionistes.

Els diversos actes programats versaren especialment amb el tema de la conmemoració del primer centenari de la impressió del poema "CANIGÓ" de Mossèn Jacint Verdager.

Per aquest motiu, els excursionistes, aprofitant l'encesa de la Flama de la Llengua Catalana, volgueren retre homenatge al nostre més gran poeta, dedicant-li una glosa de la seva obra, cosa s'inicià al cim de Sant Jeroni, a la llum de la torxa que flamejà en el lloc més alt de la muntanya montserratina durant la nit del dissabte. L'endemà, diumenge, i en els actes de l'encesa de la Llànvia de la Llengua Catalana, es recitaren fragments i s'interpretaren composicions corals d'aquest immortal poema.

50 MARXA EXCURSIONISTA DE REGULARITAT DE CATALUNYA

El dia 27 d'abril se celebrà la cinquantesima edició d'aquesta popular i concorreguda Marxa Excursionista de Regularitat de Catalunya. Enguany fou modèlicament organitzada pel CENTRE EXCURSIONISTA D'AVINYÓ i transcorregué tota ella pels bellament emboscats i solitaris paratges de les altives carenes atramuntanades de l'alt Bages.

El Centre Excursionista de Terrassa hi fou representat per un conjunt de set parelles participants.

De la totalitat de 208 parelles que assistiren a la Marxa, els nostres consocis assoliren les següents classificacions: EDUARD TORRAS i JORDI LLONCH es classificaren al 42^è lloc; ANGELINA AGUILERA i FRANCESC BADIELLA, al 77^è; MARTÍ LOPEZ i MANUEL FORTÍN, al 94^è; FINA TORRAS i JOSEP ALVAREZ, al 110^è; MARI DOMINGUEZ i JOSEP MARIA MORERA, el 133^è; MARINA VENDRELL i MIQUEL PALET, el 157^è i ANNA FITO i MATEU FUSALBA, el 161^è.

La nostra entitat quedà classificada al 9^è lloc entre la totalitat de les vint inscrites procedents de tot arreu de Catalunya.

TERRASSA "ENTITAT I CULTURA"

L'ÈPIC-CASINO DEL COMERÇ, ens ha fet ofrena d'un artístic document, regraciant al nostre Centre la valuosa col·laboració en els diversos actes celebrats durant el mes de novembre del 1985 amb el lema TERRASSA "ENTITATS I CULTURA".

Dels actes que composaren aquesta celebració cal assenyalar-ne el préstec que els férem de diversos materials fotogràfics i d'arxius variats, els quals foren exposats conjuntament en la gran exposició efectuada als locals d'aquella entitat cultural-esportiva-recreativa, on hi concorregueren totes les associacions ciutadanes terrassenques.

NOTICIARI DIVERS

DONATIU:

El consoci Joan Girona i Boada, amb motiu de la celebració del 75^è Aniversari de la fundació del Centre, ens féu ofrena d'un escut per a solapa del C.E.T. pertanyent a la primera sèrie dels que s'han realitzat fins a la data. Aquest valuós exemplar històric de la nostra emblema, resta exposat a les vitrines de trofeus de l'entitat. Moltes i agraïdes gràcies al seu donador.

XXI CURSA D'ESQUÍ DE MUNTANYA, NÚRIA-PUIGMAL-NÚRIA

Enguany, el propassat diumenge dia 23 de febrer vam celebrar l'edició nombre vint-i-ú de la cursa d'Esquí de Muntanya Núria-Puigmal-Núria, amb una inscripció de 15 equips, que varen prendre la sortida a les 8 del matí des del Santuari.

La sortida va ésser en grup, i ràpidament els participants guanyaren el "tub", per remontar aquest i dirigir-se envers el pluviòmetre i superar finalment la pala del cim. L'ascensió més ràpida va ésser efectuada en una hora, vuit minuts i quaranta cinc segons, mentre en el descens més ràpid s'empraren dinou minuts, La classificació final va ésser la següent:

CLASSIFICACIÓ	EQUIP	TEMPS PUJADA	TEMPS DESCENS	TEMPS TOTALT
1 ^{er} classificat	Artur Homs Sergi Benet	1h 08m 45s	20m 30s	1h 29m 15s
2 ^{on} "	Jordi Badiella Kiko Zamora	1h 20m 45s	23m 00s	1h 43m 45s
3 ^{er} "	Toni Bros Jordi Anglés	1h 31m 15s	19m 00s	1h 50m 15s
4 ^{art} "	Jaume Sorolla Jaume Galofre	1h 42m 30s	29m 00s	2h 11m 30s
5 ^e "	Manel Sorolla Xavier Llobet	1h 41m 15s	35m 15s	2h 16m 30s
6 ^e "	Jaume Bel Pep Canyelles	1h 53m 45s	29m 15s	2h 23m 00s
7 ^e "	Dolors Vila Luci Morera	2h 01m 45s	39m 00s	2h 40m 45s
8 ^e "	F. Hernández Cesc Muntada	2h 01m 45s	39m 00s	2h 40m 45s
9 ^e "	Jordi Grau Joan Molins	2h 22m 45s	21m 15s	2h 44m 00s
10 ^e "	Jordi Cuevas Xavier Bassols	2h 20m 30s	45m 00s	3h 05m 30s
11 ^e "	Jordi Guiu Josep Serrano	2h 23m 15s	44m 15s	3h 07m 30s
12 ^e "	A. Casanovas Toni Hilla	2h 27m 45s	42m 15s	3h 10m 00s
13 ^e "	Ramon Fuste Manel Campos	2h 25m 30s	44m 30s	3h 10m 00s
14 ^e "	Jaume Margarit Carles Ripoll	2h 24m 15s	47m 15s	3h 11m 30s
15 ^e "	Anna Cos Anna Bardolet	2h 39m 45s	1h 03m 15s	3h 43m 00s

CLASSIFICACIONS ESPECIALS

1er Equip de Veterans: Jaume Sorolla i Jaume Galofre.

1er Equip Femení: Dolors Vila i Luci Morera.

Descens més ràpid: Toni Bros i Jordi Anglés.

Agraïm la col·laboració de tots els controls, així com de les cases comercials que amb els seus obsequis contribueixen al lluïment del Repartiment de Trofeus i Premis, i molt especialment als participants, elements indispensables per la realització d'aquesta veterana Cursa d'Esquí de Muntanya.

S.A.M.

II MARXA POPULAR DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

11 de maig de 1986.

Després d'un any, ens tornarem a trobar per a la celebració de la II MARXA POPULAR del Centre Excursionista de Terrassa.

Podem dir que va ésser la continuació, en tots els sentits, de l'edició passada corresponent a la commemoració del 75^è Aniversari de la fundació del C.E.T.

El recorregut va ser el mateix que l'any passat així com la participació i el bon temps. La participació va ser de 120 Equips dels quals es classificaren 105.

El temps total emprat pels equips classificats va ser de 1.071 hores i 36 minuts.

El promig del temps total va ser de 10 hores i 12 minuts.

Els trofeus varen quedar repartits de la següent manera:

— Trofeu a la Regularitat.

1er premi A Equip n.º 26 en 10 h. i 10 min.
Jaume Mocholí i Manuel Vergara
C. Excursionista de Sant Llorenç

1er premi B Equip n.º 30 en 10 h. i 12 min.
Angel Alonso i José Mesa
C. Excursionista de Sant Llorenç

2^{on} premi A Equip n.º 93 en 10 h. i 7 min.
Ramon Martí i Francesc Montaner
A.E. Talaia de Vilanova i la Geltrú

2^{on} premi B Equip n.º 97 en
Jordi Martí i Antoni Martí
A.E. Talaia de Vilanova i la Geltrú

— Trofeu al Club amb més participants.

Club Muntanyenc de Sant Llorenç amb 10 equips.

— Trofeu a l'equip masculí que sumà més anys.

Equip n.º 91 amb un total de 109 anys
Manuel Fortin i Pere Anglès del C.E.T.

— Trofeu a l'equip femení que sumà més anys.

Equip n.º 60 amb un total de 113 anys
Teresa Felip i M.ª Antònia Llonch del C.E.T.

— Trofeu a l'equip mixte que sumà més anys

Equip n.º 113 amb un total de 89 anys
Carme Llorenç i Eduard Prunera de U.E. de Sabadell

Solament dir que per acabar que la participació del C.E.T. va ser de 46 equips i que 17 va ésser el n^o total de les Entitats participants.

Abel Colomé

LV DIADA DE GERMANOR

Com cada any, els dies 31 de maig i 1 de juliol vàrem celebrar la 55 diada de germanor.

Enguany es va fer a Can Candi, lloc molt bonic i a la vora de la nostra ciutat. El diumenge, malgrat la pluja que de bon matí caigué a Terrassa, i que després de marxar donà pas a un sol una mica avergonyit, els socis fan cap per a participar als actes i jocs que estaven preparats i que començaren la tarda del dissabte amb l'arribada dels acampats i la corresponent plantada de tendes. Amb l'acollidor i sempre esperat foc de camp, animat i dirigit per el nostre consoci Miki Giménez, representaren cançons i balls populars, i es féu gresca, ajudats per un cremat ven rebut per tothom.

Durant el matí del diumenge es varen fer jocs, curses, i concursos on la mainada i gent gran s'ho van passar d'allò més bé; després un bon dinar i a la tarda ballada de sardanes, amb unes paraules del nostre president Jaume Galofre i d'un regidor de l'Ajuntament de Matadepera, els quals repartiren les medalles als guanyadors dels concursos, jocs i curses, per acabar amb el cant dels adéus i l'esperança que el proper any ens tornem a trobar.

S. Mesalles

biblioteca

OBRES INGRESSADES PER DONATIU:

- EL MEDI NATURAL DEL VALLÈS: I^r COL·LOQUI DE NATURALISTES VALLESANS. Diversos autors. Edita: Centre Vallesà d'Estudis dels Ecosistemes Mediterranis. Sabadell, 1985. Donatiu de la redacció de "PIGOT". (Grup Ornitològic de Terrassa).
- TERRASSA 1985. Dolors Font. Pròleg de Joan Morral. Apèndix de Joaquim Verdaguèr. Edita i ofrena: Arxiu Tobella. Terrassa, 1985.
- "EL TURISMO DE NIEVE EN ESPAÑA". Edita i ofrena: Ministerio de Transportes, Turismo i Comunicaciones. Madrid, 1985.
- GES 4 (GRUP D'EXPLORACIONS SUBTERRÀNIES). Edita i ofrena: Club Muntanyenc de Terrassa, Octubre del 1985.
- GOIGS DE LA MIRACULOSA LLUM QUE VINGUÉ DE NOSTRA SENYORA DE MONTSERRAT A L'ESGLÉSIA DE NOSTRA SENYORA DEL CARME DE LA CIUTAT DE MANRESA A 21 DE FEBRER DE L'ANY 1345. Edició manresana de l'any 1986. Donatiu de J.C.
- A.T.S.A. 50^è ANIVERSARI (1935-1985). Edita i ofrena dedicada al C.E.T. per la Companyia General d'Auto Transports S.A. (Berga).
- HISTÒRIA DE BARBERÀ DEL VALLÈS (EN CÒMIC). Edita i ofrena: Ajuntament de Barberà del Vallès.
- "GOZOS DE NUESTRA SEÑORA DEL CORO DEL NOBILISIMO Y REAL MONASTERIO DE SIJENA". Editats a Barcelona, 1979. Donatiu d'A.G.R.
- "GOZOS A NUESTRA SEÑORA DEL CORO DEL MONASTERIO DE SIJENA". Editats: Foto-Boix. Impressió-Donatiu de M. Ballbè i Boada de Terrassa. Donatiu d'un grup de socis.
- APORTACIÓ AL CONEIXEMENT FLORÍSTIC I GEBOTÀNIC DE LA SERRA D'AUBENÇ. Autors: J. Molero i J. Vigo. Edita: Ajuntament de Barcelona (treballs de l'Institut Botànic de Barcelona. Vol. VI. Barcelona, 1981). Donatiu de Joan Tort i Donada.
- DOCUMENT DEL CENTRE UNESCO DE CATALUNYA: N° 1.-1986; Convenció contra la tortura. N° 2.-1986; Informe Alimentació Mundial. Donatiu dels Editors.
- 1886-1986: CENTENARI DE LA CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TERRASSA. Editat i ofert per la C.O.C.I. de Terrassa.
- GOIGS A LLAOR DE SANT JAUME APOSTOL QUE ES VENERA A LA SEVA ERMITA ROMÀNICA DE CASTELLBELL I EL VILAR, TINÈNCIA DE SANT CRISTÓFOL, BISBAT DE VIC. Estampada per R. Vives i Sabaté. (N° 245), 1962. Donatiu d'un grup de consocis.
- IX EMBARDISSADA (1986): OIX, ESCALES, FERRAN, TALAIXÀ, ELS SOMS, LES GRATERES. VILAR DE TALAIXÀ, EL SAMSÓ, OIX. Edita i ofrena: Centre Excursionista d'Olot.
- 50 MARXA DE REGULARITAT GENERAL DE CATALUNYA: AVINYÓ 27 Abril del 1986. Opuscle de diversos autors. Editat i ofert pel C.E. d'Avinyó.
- XXX FESTA DE LA POESIA. Antologia de poetes locals participants a la Festa des del 1956 al 1986. Edita i Ofrena: Xarxa de Biblioteques Soler i Palet.
- 75 ANIVERSARI C.D. TERRASSA HOCKEY. XIII TORNEIG INTERNACIONAL. Editat i ofert pel C.D. Terrassa Hockey. Maig del 1986.
- TENIS: 11^è Trofeu Ciutat de Terrassa. Editat i ofert per l'Atlètic Terrassa Hockey Club. Abril 1986.
- TERRASSA 2001: ÀMBIT DE CULTURA. DOCUMENT DE TREBALL. Xavier Marcet i Gisbert. Salvador Cardús i Ros. Jordi Cadevall i Vigués. Edita i ofrena: Ponència de l'Àmbit de Cultura del Debat Terrassa, 2001. Terrassa, 1986.
- EL PRIMER ANY DE LA BIBLIOTECA MUNICIPAL D'ULLASTRELL. B.I.P. de la Generalitat de Catalunya. Editat i ofert per la Biblioteca Municipal d'Ullastrell. Ullastrell, 1986.
- DEL PONT DE VILOMARA A MURA. Gràfic a l'escala 1.-25.000. Còpia cedida per J.A. i F.T.

- XIII COPA D'EUROPA DE CLUBS CAMPIONS: LES PEDRITXES DE MATADEPERA. 16-19 Maig 1986. Edita i ofrena: C.D.T.H. Terrassa, 1986.
- GOIGS A LLAOR DE NOSTRA SENYORA DE LA GUIA VENERADA A LA SEVA CAPELLA DE LA CIUTAT DE MANRESA. Edició del 1958. Donatiu de M.F.B.
- GOIGS A LLAOR DE LA MARE DE DÉU DE LA FONTSANTA QUE ES VENERA A L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DEL CASTELL DE SUBIRATS. Edició del 1940. Donatiu d'A.G.R.
- LES MUNTANYES DE LA VALL DEL SEGRE. Diversos autors, entre ells, el nostre vocal de Publicacions, en Joan Tort i Donada. Editat i ofert pel C.E. de Catalunya. Secció de Muntanya.
- "MENDI-ZALEAR-ELKARTEA: 25 AÑOS, 1961-1986". Donatiu dels editors.
- ELS NATURALISTES TERRASSENS: JOAN CADEVALL I DIARS, JACINT ELIAS I ESCAYOL, ÀNGEL SALLENT I GOTÈS, EUGENI FERRER I DALMAU, DOMÈNEC PALET I BARBA, JOAN SOLÀ I COROMINES, ADEODAT MARCET I POAL. Autor: Angel M. Hernández i Cardona, catedràtic de Ciències Naturals de l'Institut de Batxillerat "Can Jofresa" de Terrassa. Col·lecció Monografies vallesanes N.º 1. Edita: Editorial Egara. Terrassa 1986. Donatiu de l'autor.
- GUIA 1986 DE VACANCES JOVES. Edita i ofrena: Generalitat de Catalunya: Direcció General de Joventut.
- CINQUENES XII HORES D'HOQUEI PATINS. Centre Social Catòlic. Terrassa, 1986. Donatiu dels editors.
- CENTRE UNESCO DE CATALUNYA. DOCUMENTS N.º 3.-1986 EDUCACIÓ PER A LA PAU. Edita i ofrena: Centre Unesco de Catalunya. Barcelona, 1986.
- "COLECCION TEMATICA PAL: —LOS GRANDES VIAJES. — LA VIDA DEL HOMBRE. — LAS CIVILIZACIONES ANTIGUAS". Diversos autors. Edicions Mensajero. Bilbao 1978-1979. Donatiu d'un consoci.
- EN DEFENSA DEL MEDI SUBTERRANI. Recopilació de diversos treballs per Pau Pérez i de Pedro, amb motiu de la celebració per primera vegada del dia de Protecció i Conservació del Medi Subterrani, organitzat per la S.I.S. del C.E. de Terrassa, amb el patrocini de la F.C.E. el dia 8 de Juny del 1986. Opuscle editat i ofert per la F.C.E. Barcelona, 1986.
- BUTLLETÍ DE L'A.E. TAGAMANENT DE BARCELONA: n.º 14.-Març-Abril 1932. N.º 32.-Març-Abril 1935. Monogràfics de les masies catalanes. Donatiu d'un consoci.
- TERRASSA. Edita: Prointesa. Terrassa 1986. Donatiu d'un consoci.
- L'ASSOCIACIÓ DE MESTRES ALEXANDRE GALÍ DE TERRASSA A ALEXANDRE GALÍ COLL, PEDAGOG DE L'ESCOLA NOVA EN RECONeixEMENT I HOMENATGE EN EL CENTENARI DEL SEU NAIXEMENT, 1886-1986. Edita i ofrena la dita Associació.
- MEMÒRIA D'ACTIVITATS 1985 DEL CENTRE D'ESTUDIS ARNAU DE PALOMAR. Edita i ofrena: C.E. Arnau de Palomar. Riudoms, 1986.
- HISTÒRIA D'UNA PEDRA: EL CAVALL BERNAT DE MONTSERRAT. Autor: Josep Barberà i Suqué. Edita: Vèrtex i la F.E.E. de Catalunya. Barcelona 1985. Donatiu signat per l'autor.
- VERDAGUER A LA PICA D'ESTATS: CENTENARI 1883-1983 I HOMENATGE DELS EXCURSIONISTES. Diversos autors. Donatiu: Vegueries del Vallès.
- INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS: 1907-1986. Autors anònims diversos. Ofert pels editors.
- GOIGS AL GLORIÓS MÀRTIR SANT CUGAT QUE ES VENERA A LA PARRÒQUIA DE SANT CUGAT DEL RACÓ DE L'ARXIPRESTAT DE NAVÀ I BISBAT DE SOLSONA. Edició del 1984. Donatiu d'A.G.R.

DONATIU DELS FAMILIARS DE N'AGUSTÍ FABRA I BOFILL PER ENGRUIXIR EL SEU LLEGAT PÒSTUM CEDIT A LA NOSTRA BIBLIOTECA:

- ANUARI DE L'ESQUÍ CATALÀ, 1936. Editat per la Federació d'Esquí de Catalunya.
- FLOR DE PEDRA (GLOSA DE L'ADJECTIU "CATALÀ"). Autor: Joan Cubells i Pérís. Barcelona, 1961.
- "HAUTE MONTAGNE". Autor: Pierre Dalloz. Paul Hartmann, editor. París, 1931.
- "REVUE DU CLUB ALPIN FRANÇAIS: LA MONTAGNE N.º 301 (1938) París.
- "L'ENCHANTEMENT DU SKI". Autors: Alfred Couette, Arnold Lunn i Emil Petersen. Editions Alpina. París, 1930.
- "LES ESPORTS DE LA NEIGE". Autor: M. Fendrich. (adaptació francesa per René Auscher. Edicions Hachette et C.º París, 1912.

- "SKI: SPORTS HIVER". Revista il·lustrada volums, 1, 2, 3. París, 1931-1933. 1933-1935. 1935-1937.
- "L'ESKI". Autors: H. Mückenbrunn i Fedrik Hallberg. Il·lustracions: F. Hallberg. Edicions B. Arthaud. Grenoble. 1931.
- MR. FIPS A SANT MORITZ. Autor: Arthur Neustadt. Traducció de J.M. Armengol i Viver Editorial Poliglota. Barcelona, 1928.
- "LA MONTAÑA". Autor: N.S. Lieskov. Traducció: A. Markoff. Editorial Apol. Barcelona, 1941.
- "ATLETISMO". Autor: A. Blasco i Cirera. Editorial Llibreria Sintes. Barcelona.

OBRES INGRESSADES PER ADQUISICIÓ:

- INVENTARI D'ESGLÉSIES: N° 17.-BERGUEDÀ. N° 18.-ALT URGELL-ANDORRA. Autor: Josep M. Gavín. Edita: Arxiu Gavín. Valldoreix, 1985.
- "PARQUE NACIONAL DE ORDESA Y MONTE PERDIDO". Autors: Fernando Biarge i Jean-Paul Pontroné. Impressió: G. Industrial. Huesca, 1986.
- 1935-1985: 50 ANYS D'HISTÒRIA GRÀFICA DE TERRASSA. Autor: Pascual Figueras i Vigaró. Edita: Arxiu Tobella - Caixa de Pensions "La Caixa". Terrassa, 1986.
- RAPINYAIRES DE CATALUNYA. Autor: David Segarra i Mediavilla. Llibre de Motxilla n° 28. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1985.
- BEGET. Autor: Ramon Vinyeta. Col·lecció Art i Paisatge. Editorial Celblau. Torelló, 1982.
- EL COLLSACABRA: CABRERA, CANTONIGRÓS. Autor: Ramon Vinyeta. Col·lecció Celblau. Torelló, 1984.
- OGASSA: TAGA, SERRA CAVALLERA, SANT AMANÇ. Autor: Ramon Vinyeta. Col·lecció Art i Paisatge. Editorial Celblau. Torelló, 1985.
- ITINERARIS PER LA COMARCA DE L'ANOIA: N° 2.-ELS PRATS DE REI, CALAF, SANT PERE SALAVINERA. N° 3.-SANTA MARIA DE MIRALLES, LA LLACUNA, BELLPRAT. N° 4.-RUBIÓ, COPONS, VECIANA. N° 5.-LA TORRE DE CLARAMUNT, CABRERA D'ANOIA, VALLBONA D'ANOIA. Diversos autors. Edita: Molt Il·lustre Ajuntament d'Igualada. Departament d'Ensenyament i Cultura. 1980-1983.
- REVISTA ARREL: LA CRISI ECONÒMICA AL VALLÈS OCCIDENTAL. N° 4.-Octubre 1982 - Març 1983. Edita: Diputació de Barcelona.
- RUTAS PYRENAICAS: N° 1.-DEL MIDI DE OSSAU AL VIGNEMALE". Edita: REVISTA PYRENAICA de la Federació Vasca de Muntanya. Bilbao, 1986.
- RECORREGUTS PER MONTSERRAT. Diversos autors. Edita: U.E.C. d'Olesa de Montserrat, 1985.
- GUIA N° 13 de la R.E.N.F.E. 5ª Zona -Catalunya- Juny-Setembre 1986.
- DESNIVEL. Anuari 1985. Edita: Revista Desnivel. Madrid, 1986.
- "LA SIERRA DE GUARA". Autor: Cayetano Enriquez de Salamanca. Serie Pyrenaica n° 4, Madrid, 1982.
- "CAÑONES, GARGANTAS Y BARRANCOS DEL ALTO ARAGON: DEL MONTE PERDIDO A LA SIERRA DE GUARA (LOS 50 MEJORES DESCENSOS)". Autors: Fernando Biarge i Jean-Paul Pontroné. Col·lecció: "GUIAS DEL ALTO ARAGON N° 2". Edita: F. Biarge. Huesca, 1986.
- DEL CAP I DEL COR. Autor: Manuel Junyent. Edita: Amics de les Arts. Terrassa, 1986.
- "LOS PIRINEOS: LAS 100 MEJORES ASCENSIONES Y EXCURSIONES". Autor: Patrice de Bellefon. Editorial R.M. 1977.
- EL MONTSEC. GUIA CARTOGRÀFICA. Editorial Alpina, Granollers.
- GRAN RECORREGUT 4-1 i 4-2: LA QUAR-SANT ROMA DE LA CLUSA i SANTUARI DE FALGARSCOLL DE PAL. Comité Català de Sendres de Gran Recorregut.

OBRES INGRESSADES PER SUBSCRIPCIÓ:

- GUIA DEL BERGUEDÀ. Text de Ramon Viladés i Consell de Redacció de la Revista L'EROL. Edita: Autors i Àmbit de Recerques del Bergadà. 1985.
- CATALUNYA ROMÁNICA: Volum III.-OSONA (II). Volum XII.-EL BERGUEDÀ. Edita: Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1984.

- HISTÒRIA NATURAL DELS PAÏSOS CATALANS: Volum XII.-OCELLS. Volum IX.-ARTRÒPODES (I). Edita: Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1986.
- ENQUESTA SOCIOLINGÜÍSTICA SOBRE LA VILA DE RIUDOMS. Autor: Josep M. Virgili i Ortiga. Edita: Centre d'Estudis Riudomencs. Riudoms, 1985.
- L'EXPLOTACIÓ AGRÀRIA FAMILIAR, EL CULTIU AVELLANER. Diversos autors. Quaderns de Divulgació Cultural n.º 9. Edita: Centre d'Estudis Riudomencs. Riudoms, 1985.
- TERRASSA 1920-1930. Autors: Anna Muñoz i Dolors Font. Pròleg del Dr. F. Torrella i Niubó. Apèndix de Jesús Crusellas i Solanillo. Edita: Arxiu Tobella. Terrassa, 1986.
- "RUTAS PYRENAICA: N.º 2.-DEL PICO ARDIDEN AL MONTE PERDIDO". Edita: Federació Vasca de Muntanya. Bilbao, 1986.
- CENTRE UNESCO DE CATALUNYA: DOCUMENTS N.º 4.-1986= COOPERACIÓ CIENTÍFICA I TECNOLÒGICA A EUROPA. Edita: Revista UNESCO.
- REVISTES: AL VENT. ALP. CAMACUC. CAVALL FORT. CATALUNYA VERDA. CORREU DE LA UNESCO. "DESNIVELL". EXTREM. EL MÓN. EL TEMPS. L'AVENÇ. L'EROL MAI ENRERA. MUNTANYA. "PIORNAL". "PYRENAICA". REVISTA CATALANA DE GEOGRAFIA. RODAMON. SABER. SERRA D'OR. TRETZEVENTS. VÉRTEX.

OBRES INGRESSADES PER INTERCANVI:

ACAMPADA. ACCLIVIS. AGENDA JOVE. AMICS DEL SOL. AGRUPACIÓ ASTRONÒMICA DE TERRASSA, A.E. CATALUNYA. A.E. GRANOLLERS. A.E. ICÀRIA. A.E. MONTSERRAT. A.E. MUNTANYA. AJUNTAMENT DE MATADEPERA. ASERT. ASSOCIACIÓ EXCURSIONISTA D'ETNOGRAFIA I FOLKLORE. CAN ROCA. CASAL AVIS TERRASSA. CASAL SANT PERE. C.C.C.C. CENTRE SOCIAL CATÒLIC. C.E. ÀLIGA. C.E. BLANES. C.E. CATALUNYA. C.E. BAGES. C.E. EMPORDANÈS. C.E. GRÀCIA. C.E. LLINARS DEL VALLÈS. C.E. MOLINS DE REI. C.E. MONTSERRAT. C.E. OLOT. C.E. SANT FELIU DE CODINES. C.E. TARADELL. C.E. VILASSAR DE MAR. CLUB FERROVIARI TERRASSA. C. MUNTANYENC DE TERRASSA. CINGLES. CLÀXON. COLLA. CONTACTE. CONTRAVENT. CONTRADES. DRECERA. L'ERMIN. EL FULL. ESCLAT. ÈPIC-CASINO COMERÇ. EXCURSIONISME. ESTREP. F.A.E.S. FLASH-J.C. FOMENT EXCURSIONISTA BARCELONA. F.E.M. FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS. G.E.O.S. G.E. MALLORCA. GRUP FILATÈLIC EGARA. JOVE CAMBRA DE TERRASSA. LO FLOC. MAI ENRERA. ÒMNIUM CULTURAL. PARLEM-NE. P.E. GUIMERÀ. PIGOT. PUIGMAL. ROC DUR. RÀDIO TERRASSA. RIALLES DE CATALUNYA. RUSC. REIAL ACADEMIA DE CIÈNCIES I ARTS DE BARCELONA. U.E. SABADELL. "EL SARRIO". S.E.A.C. S.C.T. (S.C.C.T.). TAGAMANENT. XARXA CULTURAL. VERTICAL. VISQUEM TERRASSA.

PUBLICACIONS DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA:

- PERIÒDIC MENSUAL: GENER A JUNY.
- ARXIU 42-43 del Juliol-Desembre del 1985.
- CIRCULAR INTERIOR DE LA S.I.S.: N.º 5 al 9. (Febrer-Juny).
- Programa de la XXI CURSA D'ESQUI DE MUNTANYA: NÚRIA-PUIGMAL-NÚRIA (23 Febrer 1986) S.A.M.
- Programa de la II MARXA POPULAR DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA. (11 Maig 1986).
- Programa de la 55 DIADA DE GERMANOR A CAN CANDI (31 de Maig-1 Juny 1986).
- Programa informatiu de la Vocalia d'Excursions: ESTIU-86; DE TERRASSA A LA PICA DEL CANIGÓ (A PEU EN SIS JORNADES).
- Programa per a la Convocatòria de la JORNADA DE PROTECCIÓ I CONSERVACIÓ DEL MEDI SUBTERRANI. Organitzat per la S.I.S.
- Programa del XLIX SALÓ DE FOTOGRAFIA I XXIX DE MUNTANYA.
- Informació "DE TERRASSA A LA PICA D'ESTATS A PEU EN SIS JORNADES". Editat per la Vocalia d'Excursions. Estiu-86.
- Informació per al "XXXVIII CAMPAMENT SOCIAL D'ALTA MUNTANYA".

AMPLIACIÓ DE LA BIBLIOTECA:

Per a poder reorganitzar i ampliar metòdicament la nostra Biblioteca, s'ha instal·lat tot el material d'arxiu social i publicacions més o menys retrospectives, en una dependència situada al segon pis del nostre estatge.

Aquesta convenient millora, permetrà als estudiosos de consultes i de dades pretèrites, una major comoditat i rapidesa per a totes les tasques d'estudi i recerca bibliogràfica.

secció de ciències naturals

ASSEMBLEA ANUAL REGLAMENTARIA

El dia 25 de gener de 1986 s'efectuarà l'Assemblea anual reglamentària.

S'informa primerament de les activitats de l'any transcorregut i sobre l'estat de comptes, que foren aprovats. A continuació s'efectuarà l'elecció de la nova junta, que quedà així constituïda:

President:	Joan Crispi i Escursell
Sots President:	Miguel Angel Martínez Bruque
Tresorer:	Antoni Comelles
Secretària:	Montserrat Salvador i Sorolla
Bibliotecari:	Joaquim Pérez i Raventós
Vocals:	Àngel M. Hernández Cardona
	Mireia Llonch
	Antoni Salmerón
	Manuel Vives

Es clogué l'Assemblea amb les propostes per a l'any en curs, tals com horari de trobades, sortides a efectuar i adquisició de llibres.

ACTIVITATS 1er SEMESTRE

Cada segon diumenge de mes s'han mantingut les sortides matinals de botànica i així s'han efectuat els següents itineraris:

Dues sortides a l'itinerari de la Barata i canal del Pi Tort, un a l'itinerari de Coll Prunera, el següent a les Fogaroses i Canal Simanya i un altre a la canal de les Teixoneres. De l'observació de la vegetació i flora se'n preparen nous itineraris botànics així com alguns exemplars per a l'herbari.

Com a acte del dijous 22 de maig, es va presentar un itinerari botànic, que ja es troba acabat, que correspon a la zona de Castellsapera, partint de l'alzina del Sal·lari i acabant a la Barata. S'acompanyà d'un conjunt de diapositives que il·lustraren sobre la flora del recorregut.

El dia 2 de juny s'efectuà també a la sala d'actes una trobada de naturalistes del Vallès conjuntament amb el CEEM, en la qual la secció presentà també l'itinerari de Castellsapera. Altrament Josep Ribas, de Mollet, proposà l'elaboració de l'Atlas ornitològic del Vallès, en el qual ja treballava a la part oriental de la comarca.

S'ha col·locat una cartellera on s'exposen periòdicament algunes plantes de l'herbari corresponents als diferents hàbitats de la comarca.

S'instal·là a final de juny una part representativa de l'exposició de "Fauna dels artròpodes i plantes de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac" a la seu del Club Muntanyenc de Sant Cugat.

S'han adquirit per a la biblioteca de la secció els dos volums següents:

- Flora dels Països Catalans. Vigo, Bolòs-Vol. I
- Manual de les males herbes. Ed. Caixa Pensions.

secció infantil

SORTIDA D'ESTIU i FI DE CURS A VILADOMS

Del 24 al 27 de juny

Faltaven pocs minuts perquè arribés el tren, i ja gairebé hi erem tots, tots una altra vegada, escoltant aquell enrenou tan familiar: pares que s'acomiaden dels fills, un monitor a la cua per agafar els billets, un grup de "nanos" corrent amunt i avall, un que s'entrebanca amb una motxilla i cau damunt de les altres, d'altres pregunten: — Què vindrà en tal? —, — Falta gaire per marxar? no! ja tenim el tren aquí, eren les mateixes ganes de marxar que et feien agafar les motxilles de pressa i pujar ràpid al tren, així que el tren es començà a moure, una rotllana de nens es va formar al nostre voltant, i gairebé tots preguntant alhora: — Com és la casa?, — Té piscina?, — Que farem excursions de caminar gaire? —, — Quin joc de nit farem avui? etc. etc. etc...

Ja faltava poc per arribar a la casa, un cop deixarem la carretera vam agafar un camí a la dreta on s'indicava: "cap a Viladoms". Un cop arribàrem a la casa, ens vam trobar un senyor una mica disfressat, portava una boina, faixa, armilla, espadenyes de pagès, i un farcell molt gros, davant de tot això vam deduir que es tractava d'un pagès, i com que a la ciutat no estem gaire acostumats a veure'n ens vam quedar una mica sobtats, aquell senyor es va acostar als nens, i de dins del farcell va treure molts papers que ens va repartir, i quan vam començar a llegir veiem que deien: "FESTA MAJOR DE CAN VILADOMS". — Que "diver", anirem de Festa major!, però el el pagès ens va explicar que el poble de Viladoms estava bastant lluny d'allà on erem ara, així que no podíem anar-hi, però era igual perquè celebraríem la nostra Festa Major igualment.

Després d'aquest enrenou, vam deixar les motxilles a dins la casa i vam fer una mica d'inspecció, els dormitoris, la cuina, els voltants... Abans de sopar vam fer quatre jocs curts. Ah! per cert, el pagès també va jugar amb nosaltres, també el vam convidar a sopar i mentre sopàvem ens va explicar moltes coses, de com treballaven la terra, de les vaques, porcs, cavalls i més animals que tenia a la seva granja, de com era la gent del poble, quins jocs jugava de petit... va estar un sopar molt animat, Ah! per cert el pagès es deia Quimet.

En acabat de sopar el pagès es va acomiadar de tots i va marxar cap al poble i nosaltres vam fer un joc de nit molt divertit. Quan van tocar les 12, tothom va anar a dormir, però com que era el primer vespre la gresca començà llavors en els dormitoris i es va allargar una horeta més.

L'endemà a les 8 del matí diana per tothom i després de rentar-nos i esmorzar, vam començar la Festa Major amb unes Olimpíades, amb proves en les que tots guanyàvem, hi havien unes quantes proves, salts de longitud, llançament de pesos, jaelina i un partit de futbol

i més proves, moltes més. Seguidament, ja una mica cansats vam sentir els monitors cuiners com ens cridaven per dinar. Què millor que un bon àpat, després d'unes Olimpíades?

A la tarda després d'una estona lliure, vam fer una guerra de globus plens d'aigua, un joc molt divertit perquè vam quedar tots ben xops!!! cosa que es va agrair de tanta calor com feia. Un cop ben eixuts, cartolines, retoladors, tisores i papers de colors per a tothom i a construir caps-grossos. En acabat de sopar un altre joc de nit, el de les matrícules i a les 12 una altra vegada tots a dormir aquest cop sense fer gresca.

Dijous al matí ens llevàrem amb ganes de començar un nou dia d'aquesta Festa Major, després d'esmorzar anàrem a la piscina municipal de Vacarisses i vam passar un matí remullat en el que la presència del sol no fou gaire apreciada. Retornarem a Viladoms en què ens esperava el dinar. Després de dinar vam fer una Fira amb diferents proves que foren preparades pels nens. Acabada la fira i abans de sopar, vam fer una taula rodona, on vam parlar sobre el que havia estat aquesta sortida i les que havíem anat fent durant l'any; ens vam queixar d'algunes coses, d'altres les vam ressaltar i vam acabar dient allò que s'acostuma a dir: que tots posàrem una mica d'esforç perquè l'any vinent milloressin algunes coses. Després de sopar vam fer l'últim joc de nit d'aquesta sortida, el joc del Castell en el que ens ho vam passar molt bé tot arrossegant-nos per terra, perquè els qui estiguessin dins del castell no veïessin com volíem agafar la clau per poder entrar-hi, mentre jugàvem s'introduí un petit escorpí pels pantalons d'en Bernat, i mentre ell continuava en el seu paper d'anar a buscar la clau per entrar al castell no s'adonà de res. Ah? però el disgust va venir quan ens en vam anar a dormir que en treure's els pantalons, l'escorpí el picà tres cops a la cama i una al dit petit de la mà. Tot seguit cap al dispensari de Vacarisses on fou atès ràpidament. També cal esmentar que en Roger el més petit de tota la colla, com aquell qui no vol la cosa, quatre grans a l'esquena i una mica de febre, resultat: la varicel·la, sortosament no la patí ningú més.

I ja l'últim dia al matí tota la feina de fer motxilles, endreçar dormitoris, cuina, lavabos, menjador, exteriors... i tornar a ser a Terrassa.

Cantant l'hora dels adéus, desitjant-nos bones vacances, i esperant al setembre per tornar-nos a veure ens vam acomiadar.

Lourdes Morera
Pere Casas

secció d'esquí

MEMÒRIA DEL CURS 1985/1986

ESQUÍ D'HERBA

Enceta les activitats d'aquesta Secció, la celebració del tradicional Campionat obert d'Esquí d'Herba, a la Pista Llarga de la Molina. Una vintena de corredors varen participar-hi, i la classificació va ésser com segueix:

ALIGOTS

- 1er Marc Durán
- 2^{on} Joan Orriols
- 3er Manuel Alcubierre
- 4^{art} Alfons Soler

ALIGOTES

- 1ª Ariadna Alsina
- 2ª Anna Alcubierre

BENJAMINES

- 1ª Sílvia Vidal
- 2^a M.ª Eulàlia Morán
- 3ª Anna Durán

ALEVINES

- 1ª Elena Carreras

Aquesta cursa tingué lloc el dia 20 d'octubre del 1985.

PROMOCIÓ D'ESQUÍ ALPÍ

La tasca promocional d'aquesta Secció ha estat, una vegada més, motiu de satisfacció pel Centre al veure que els esforços s'han vist compensats per la participació massiva de menuts i grans en els Cursets d'Iniciació i Perfeccionament de l'Esquí Alpí.

Així, doncs, el Curset altern de dissabtes i diumenges, desenvolupat a les pistes de Masella entre el 12 de gener i el 13 de març, ha tingut una participació de:

- 98 infants
- 40 juvenils, i
- 72 seniors.

un total, doncs, de 210 cursetistes, entre ells molts nous esquiadors.

La cursa de cloenda d'aquest curset, amb 178 participants, va celebrar-se a La Masella el dia 16 de març, i el lliurament de premis, diplomes d'aptitud i medalles commemoratives tingué lloc al nostre estatge social el dia 9 de maig, amb la sala plena de gom a gom.

En el decurs de la vetllada es projectà la pel·lícula del curset, pacientment realitzada per l'infatigable Eduard Soranells.

PROMOCIÓ D'ESQUÍ DE FONTS

Un altre motiu de goig és veure com el curset d'esquí de fons, agafa, cada any, més adeptes. En l'edició d'enguany han seguit el curs un total de 58 socis, entre petits i grans. El curs l'han constituït 10 sortides a les estacions d'esquí nòrdic següents: Les de Cerdanya, Aranser, Tuixent, Sant Llorenç del Munt (Estació d'esquí nòrdic ocasional, a causa de les nevades caigudes aquells dies), Sant Joan de l'Erm i Pla de Beret, repetint sortides a Aranser i Tuixent.

El dia 19 de gener corredors del Centre participaren a la IX Edició de la Marxa Beret de 24 i 42 Km., demostrant les seves bones condicions físiques amb molt bones classificacions. Un altre grup participà en les tasques d'organització i control d'aquesta, ja clàssica de l'esquí de fons nacional.

EXCURSIONS A LA NEU

De les sortides col·lectives, amb autocar, per la pràctica de l'esquí, cal destacar la dels dies 14, 15 i 16, 3 de març a Baqueira-Beret amb 60 participants, a Masella, i la tradicional de Setmana Santa a Les Menuires (Alps Francesos) a la qual anaren 60 esquiadors.

COMPETICIÓ D'ESQUÍ ALPÍ

L'equip infantil de competició ha dut a terme una activitat molt intensa, puix que des del mes de setembre, tots els caps de setmana, fins a mig desembre ha seguit un curs de preparació física de pre-temporada. Des de les primeres neus, del 15 de desembre i fins al 16 de març, a l'estadi d'eslalom del Pas de la Casa han tingut sessions d'entrenament dirigits per en Kim Carreres i l'Anna Torres. També han realitzat, a cura dels mateixos entrenadors, una estada a Cerdanya del 21 al 31 de desembre amb entrenaments diaris al Pas de la Casa; una altra estada a Les 2 Alpes (França) del 2 al 9 de gener, i una tercera estada al Pas de la Casa del 22 al 31 de març.

Les curses oficials en les que han participat els corredors del Centre han estat les que segueixen:

11 de gener 1986. Trofeu CAF. Baqueira.

Slalom Gegant: Classificants: Marc Duran 14e, Eulàlia Moran 5^{ena}, Sandra Soler 7^{ena}.

8 i 9 de febrer 1986. Trofeu Ciutat de Berga. Port del Compte.

Slalom: Anna Duran, 6^{ena}.

Slalom Gegant: Eulàlia Moran 5^{ena}, Sandra Soler 10^{ena}, Anna Duran 11^{ena}, i Sílvia Vidal.

15 i 16 de febrer 1986. Campionats de Catalunya Juvenils. Baqueira.

Slalom Gegant: Toni Alavedra 17e i Mireia Galí 20^{ena}.

Slalom: Marc Duran 4^{art} i Mireia Galí 11^{ena}.

22 i 23 de febrer 1986. III Trofeu Body-Sports. Núria.

Slalom: Marc Duran 5e i Mª Eulàlia Moran 2^a

Slalom Gegant: Mª Eulàlia Moran 3^a, Anna Duran 4^a i Alfons Soler 12e.

1 i 2 de març 1986. Campionats de Catalunya d'Alevins. La Molina.

Slalom: Maria Moran 5^{ena}.

Slalom Gegant: Maria Moran 11^{ena}.

8 i 9 de març 1986. Campionats de Catalunya Infantils. Baqueira.

Slalom Gegant: Sílvia Vidal 9^{ena}, Eulàlia Moran 12^{ena}, Sandra Soler 15^{ena}, Anna Duran 17^{ena},
Marc Duran 22e i Alfons Soler 25e.

Slalom: Marc Duran 6e, Alfons Soler 13e, Eulàlia Moran 7^{ena} i Sandra Soler 9^{ena}.

15 i 16 de març 1986. Trofeu Hermanos Carballeira. Candanchú.

Slalom Gegant: M.ª Eulàlia Moran i Maria Moran.

22 i 23 de març 1986. III Trofeu Vila de Puigcerdà. Porté.

Slalom: M.ª Eulàlia Moran 1^a, Anna Duran 6^{ena}, Marc Duran 10e i Alfons Soler 17e.

Slalom Gegant: Marc Duran 8e, M.ª Eulàlia Moran 5^{ena} i Anna Duran 8^{ena}.

25 i 26 de març 1986. II Trofeu Super Molina. Pas de la Casa.

Slalom: Marc Duran 6e.

Slalom Gegant: Marc Durant 4^{art}.

1 al 4 d'abril 1986. Campionats d'Espanya a Navacerrada (Valdesquí).

Slalom Alevines: Maria Moran 32^{ena}.

Slalom Benjamins: Eulàlia Moran, 13^{ena}.

Aligots: Marc Duran 35e.

Slalom Gegant Alevines: Maria Moran 29^{ena}.

Slalom Gegant Benjamins: M.ª Eulàlia Moran 21^{ena}, Anna Duran 27^{ena}.

Lliga Catalana de Clubs d'Esquí. Puntuant totes les proves organitzades durant la temporada a Catalunya, s'ha establert la classificació d'aquesta lliga Catalana aconseguint l'equip femení del Centre el 5e lloc i l'equip masculí el 8e.

En slalom gegant paral·lel, celebrat el 13 d'abril al Port del Compte, com a cloenda d'aquesta lliga catalana, el corredor d'aquest Centre en Marc Duran no va passar dels 4^{ats} de final, al ser vençut en emocionant carrera pel campió d'Espanya, Josep M.ª Peus. En la classificació individual d'aquesta lliga, la corredora M.ª Eulàlia Moran aconseguí un molt meritori 2^{on} lloc, l'Anna Duran el 8e, i en Marc Duran el 14e.

13 d'abril 1986. Campionat de Terrassa d'esquí Alpí (IIL edició). Porté.

Slalom Gegant: Classificació:

Clas.	Nº dorsal	Corredor/a	Categ.	Nº corredor	Temps totals
1. ^a	1	M. ^a Moran Serrallach	AL	8444	1.12.20
1. ^a	9	Sandra Soler Vidal	BJ		1.03.35
2. ^a	7	Sílvia Vidal Soler	BJ	8474	1.03.64
3. ^a	8	M. ^a Eulàlia Moran Serrallach	BJ	8445	1.09.05
4. ^a	13	Montse Iribarren	BJ		1.11.41
5. ^a	10	Míriam Recuenco Rigordà	BJ	8456	1.23.34
1. ^a	6	Marta Casas Soler	AG	8277	1.27.32
1. ^a	15	Maite Argemí	S		1.01.37
2. ^a	16	Pepita Zamora Barra	S		1.08.90
1. ^a	12	Núria Serrano	J		1.01.35
2. ^a	17	Teresa Torras Torres	J		1.55.70
1. ^o	27	Joan Soler Soler	BJ		2.53.51
1. ^o	20	Alfons Soler Carreras	AG	6479	0.57.38
2. ^o	18	Miquel Pitarch	AG		0.58.73

Clas.	Nº dorsal	Corredor/a	Categ.	Nº corredor	Temps totals
3º	25	Lluís Alavedra	AG		0.59.34
4º	26	Jordi Casas	AG		1.03.10
5º	28	Antoni Iribarren	AG		1.03.88
6º	19	Eloi Carbonell	AG		1.06.30
7º	21	Martí Roca	AG		1.11.24
8º	24	Santi Martí	AG		1.12.24
9º	22	Roc Barceló	AG		1.28.90
1º	35	Josep M ^a Cruells	J		0.58.70
2º	34	Josep Martí	J		0.59.53
3º	52	Roger Tutusaus	J		1.00.89
4º	39	Enric Mortori	J		1.01.66
5º	37	Benet Cunill	J		1.02.17
6º	54	Josep Serrano	J		1.02.26
7º	36	Toni Alavedra	J		1.03.86
8º	59	Pere Solà	J		1.17.44
1º	30	Albert Jorba	S		0.51.37
2º	31	Ramon Carbonell	S		0.52.10
3º	32	Paco Martí	S		0.52.86
4º	49	Carles Sellarès	S		0.53.77
5º	33	Xavi Sàez	S		0.54.92
6º	43	Joan Galí	S		0.56.31
7º	40	Llorenç Jorba	S		0.57.97
8º	65	Ramon Muñoz	S		0.59.18
9º	38	Xavi Ventayol	S		0.59.26
10º	55	Josep M ^a Serra	S		1.06.85
11º	56	Jaume Granero	S		1.09.52
12º	42	Jaume Talló	S		1.10.71
13º	44	Lluís Soler	S		1.20.97
1º	58	Josep M ^a Serrano	V		1.38.26
2º	57	Jaume Galofre	V		1.41.97
3º	60	Manel Campos	V		2.08.49

Quedaren desqualificats els dorsals n.º:

2-3-4-5-11-14-23-29-41-45-46-47-48-50
51-53-61-62-63-64

secció de fotografia

16 de gener de 1986. Un altre dijous que un grup d'amics, aficionats a la fotografia s'han aplegat un cop més per tal d'avaluar les vuitanta diapositives que s'han presentat a aquesta convocatòria del IV Concurs social de diapositives sota el tema: La Tardor.

Després d'una primera valoració global, es passa a la puntuació de les obres. Hi ha qui opina que un zero, n'hi ha que un tres, d'altres que es conformen, mesurats ells, amb dos puntets... Al cap i a la fi caldrà una revisió profunda i un contrastar les diverses opinions i, com era de preveure, s'arriba al veredict final: En aquesta edició ha resultat guanyador Artur Moncal amb 152 punts, el segueix Jordi Planchat amb 138 punts i, finalment, en tercer lloc Mari Rodríguez amb 132 punts. Els participants restants, en un nombre de setze, han quedat a pocs punts dels guanyadors.

Ara només ens cal esperar la convocatòria vinent i començar a preparar, si cal, millors fotografies per tal d'aconseguir la màxima puntuació.

17 d'abril de 1986. Quasi ja no fa fred i ha arribat el dia de puntuar les diapositives de l'hivern passat: és la IV convocatòria del Concurs Social de Diapositives.

Pot ser que el tema "hivern" sigui més difícil o que la gent vegi més costerut haver de sortir amb la càmera... el cas és que el nombre de col·leccions és de deu, amb un total de cinquanta diapositives. L'emoció de les deliberacions hi és assegurada fins al final en què el jurat determina que la guanyadora, amb 128 punts és Montserrat Vallès, li segueix d'aprop Jordi Albareda amb 127 punts i Joan Vallès amb 125; com podeu veure només tres punts han diferenciat el primer classificat del tercer.

Caldrà esperar la propera 4.ª Convocatòria per definir i determinar els qui seran els guanyadors donat que, després de sumar els punts aconseguits pels participants n'hi ha uns quants que opten a un dels tres premis finals. Sens dubte que caldrà mirar-s'hi.

secció d'alta muntanya

COL·LECTIVES D'ESQUÍ DE MUNTANYA

Com cada començament de temporada ens trobem al Centre per a confeccionar el programa de Sortides Col·lectives d'Esquí de Muntanya, i elaborem el programa que consta d'onze sortides i transcorren pels indrets pirinencs, des de l'Arieja fins a la Ribagorça, passant per la Vall d'Aran i els Pallars, i també una d'elles fora de les nostres terres, concretament als Alps. Es feren ascensions al Tuc d'Era Salana (aquesta sortida exclusivament femenina), el Pic de Thoumasset, Montmalús, Posets, Perdiguero, Tempestats i Aneto. La sortida prevista al Tuc de Mulleres, es va anul·lar degut a la possibilitat d'allaus de la Vall de Mulleres i a les fortes nevades ocorregudes pocs dies abans, en el seu lloc es va fer la Travessa Vall Ter, Bastiments, Coma d'Orri.

També es va celebrar la Cursa d'Esquí de Muntanya Núria-Puigmal-Núria, en la seva vint-i-unena edició. La majoria de les sortides programades es van portar a terme malgrat que en un parell el mal temps ens ho impedir. La neu va ésser prou bona i suficient en totes les sortides. Esperem que la propera temporada la neu i el temps ens facin costat i que els esquiadors de muntanya hi poguem participar.

necrològica

JOSEP MATA DE LA BARATA I SAMARANCH

El dia 20 de Novembre de 1985, havent complert els seus venerables vuitanta-sis anys d'edat, morí el consoci JOSEP MATA DE LA BARATA I SAMARANCH.

Fou un dels primers peoners dels primers anys i de les tasques iniciàtiques del Centre Excursionista de Terrassa. A la data de la seva partença d'entre nosaltres, servava el quart lloc dins de la llista dels nostres consocis.

Per a tots els seus familiars i amics oferim el sentit pesar, de tota l'entitat que durant tants d'anys havia comptat i agraït la seva preuada col·laboració.

M.F.B.

EN RECORD D'EN JOAN-ANTONI PONT, DE LA SECCIÓ DE CIÈNCIES NATURALS

El divendres 31 de gener ens arribava una dolorosa notícia: la mort, el dia anterior, per causa natural mentre retornava a la nostra ciutat, on residia, procedent de la seva feina, d'en Joan-Antoni Pont, company del Grup de Botànica de la Secció de Ciències Naturals, i consoci del nostre Centre. Varis membres i companys de la Secció de Ciències Naturals assistírem al seu enterrament a l'església de S. Feliu de Sabadell, la seva ciutat nadiua.

A en Joan-Antoni Pont el coneixíem des de que es va formar el Grup de Botànica, a les reunions de la qual acudia els dilluns al capvespre. Era un estudiós en el camp de la botànica, dels lepidòpters, i ensems hi afegia una innata curiositat científica per altres aspectes de la ciència en general, com constatarem per les seves aportacions al treball del grup i per la seva conversa. Havia compartit també amb nosaltres algunes excursions i itineraris per Sant Llorenç del Munt. Col·laborà en l'Exposició de Fauna d'Artròpodes i Plantes de Sant Llorenç efectuada al Centre Cultural amb motiu del 75^è aniversari del CET el novembre passat.

La seva desaparició sobtada ens ha corprès i omplert d'afflicció, però alhora ens referma a continuar treballant en l'estudi d'aquest medi natural que ell tant estimava.

Des d'aquestes ratlles trametem també el nostre condol a la seva família.

Grup de Botànica

LLUÍS MIMÓ I ESPINALT

El dia primer del passat mes de maig, deixà d'existir, de faísó sobtada, el nostre benvolgut consoci LLUÍS MIMÓ i ESPINALT.

Tot i ésser resident a Sabadell, fou un assidu, constant i entusiasta de les periòdiques sortides i caminades de caire familiar, artístic i cultural que habitualment es programen a cada mes.

Els fidels i incomptables amics i companys que compartirem el goig de la seva amistat i companyonia sabérem valorar les seves dots d'erudició i pedagogia en tots els àmbits de la cultura, la història i l'art i, especialment, la seva pòstuma dedicació envers la llengua internacional esperantista, de la qual, i per dissort, n'ha deixat inconclusa la fabulosa i meritòria tasca de creació i publicació d'un modern i actualitzat diccionari.

Des d'aquestes línies, volem fer arribar a la seva esposa Teresa, fill Roger (ambdós, companys i col·laboradors del nostre Centre), així com als altres fills, néts i família, tota la nostra sincera condolença.

Que l'amic, avui absent,
reposi en la Pau per sempre,
i a tots nosaltres; cor i ment,
sa memòria ens pugui atendre.

M.F.B.

DECORACIÓ

ELLSA, S. A.

Ctra. Martorell, 58

Telèfon 788 39 44

CAMISERIA I CONFECCIONS

ORLLEI

Sant, Pere, 29

TERRASSA

Telèfon 788 55 51

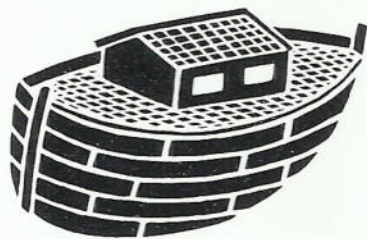
FOTOS

francino

Carrer Major, 9

Telèfon 780 23 11

TERRASSA

L'Orca

Les Parres, 20

-

Telèfon 788 42 61

TERRASSA

VENDA DE PEIXOS TROPICALS

OCELLS EXÒTICS

CANARIS

AQUARIUMS, GABIES I AUXILIARS

INSTAL·LACIÓ DE TOT TIPUS

I CLASSE D'AQUARIUMS I GABIALS

PONSA

JOIERIA - RELLOTGERIA - REGALS

Concessionari de les marques

ROLLEX - CARTIER - BAUME & MERCIER

Font Vella, 46 - Telèfon 784 11 40 - TERRASSA

FOTOGRAFIA
INDUSTRIAL
Y PUBLICITARIA

VIRGILI VERA

VALLPARADIS, 113/115
TELF. 784 08 62
ESTUDIO 788 95 39
TERRASSA

Esports
ALPINS

**INTER
SPORT**[®]

TERRASSA
Telèfon 784 09 22
Rutlla, 31

SABADELL
Rambla, 116
Telèfon 725 47 67

Ctra. N. 150 - Km. 14,700
SPORT CENTER